

یوشع

خُدا دَ یوشع وظيفه میدیه

۱ بعد ازى که موسیٰ خِدمتگارِ خُداوند فَوْت کد، خُداوند دَ یوشع باچه نُون که دستیارِ موسیٰ بُود، گُفت: ۲ خِدمتگارِ مه موسیٰ فَوْت کده. پس آلی باله شو و تُو و پگِ امزى قَوم از دریای اُردُن تیر شُدِه دَ سرزمینی داخلِ شُنید که ما دَزوا، یعنی دَ بنی اسرائیل میدیم. ۳ دَ هر جای که پای خُو ره میلید، دَ یاد شُمو بَشه که ما اُونجی ره دَز شُمو دَدیم، اُمو رقم که دَ موسیٰ وعده کده بُودم. ۴ از بیابو تا لِبنان تا دریای بزرگ، یعنی دریای فَرَات، تمامِ سرزمینِ حَتیا تا دریای کَثه ۵ طرفِ غُرُوبِ آفتو، سرزمینِ شُمو موشه. ۵ دَ تمامِ روزای زندگی تُو هیچ کس دَ برابر تُو ایسته شُدِه نَمیتنه. اُمو رقم که ما قد موسیٰ بُودم قد تُو ام اَسْتَم؛ ما تُو ره تنها نَمیلُم و تُو ره ایله نَمیدیم. ۶ قوی و دلیر بَش، چراکه تُو ای قَوم ره صاحبِ سرزمینی مونی که ما دَ بابه کلونای ازبا قَسم خوردُم که دَزبا میدیم. ۷ فقط قوی و عَدِر دلیر بَش تا بَتنی مُطابقِ تمامِ شریعتی که خِدمتگارِ مه موسیٰ دَز تُو اَمَر کده، دَ دِقَتِ عمل کنی؛ از شریعتِ طرفِ راست یا چپ تا و نَخور تا هر جای که بوری کامیاب شُنی. ۸ امی کِتَابِ شریعت از دان تُو دُور نَشُنه، بلکه شاو و روز دَ باره شی فِکر کُو تا مُطابقِ تمامِ چیزای که دَ امزى کِتَابِ نِوشته شُدِه دَ دِقَتِ عمل کنی، اوخته تُو دَ مقصدِ خُو پیروز و کامیاب موشی. ۹ ما بسم دَز تُو اَمَر

۱:۴ یعنی دریای مدیترانه.

۱:۶ تثنیه ۳۱:۷

مُونم: قوی و دلیر بش؛ ترس نخور و وحشت زده نشو، چون خداوند، خدای تو قد تو
آسته د هر جای که بوری.

یوشع بلده قوم امر آماده شدو ره میدیه

۱۰ پس یوشع د سرکرده های قوم امر کده گفت: ۱۱ "د مینکل خیمه گاه بگردید و د
قوم امر کده بگید: 'نان راه خو ره تیار کنید، چراکه بعد از سه روز شمو از دریای
اردن تیر شده داخل مورید تا سرزمینی ره تصرف کنید که خداوند، خدای شمو د عنوان
ملکیت دز شمو میدیه."

۱۲ اوخته یوشع د رتوبینیا، جادیا و نیم طایفه منسی گفت: ۱۳ "امو توره ره د یاد خو
بیرید که موسی خدمتگار خداوند دز شمو امر کده گفت، 'خداوند، خدای شمو دز شمو
آرامی میدیه و امی سرزمی ره دز شمو موبخشه. ۱۴ خاتونوی شمو، بچکیچای شمو
و چارپایای شمو د سرزمینی که موسی د ای طرف دریای اردن دز شمو دده باقی بمنه،
لیکن تمام مردای جنگی شمو باید مسلح شده پیش پیش برارون اسرائیلی خو از دریای
اردن تیر شنه و اونا ره کومک کنه ۱۵ تا خداوند بلده برارون شمو ام رقم از شمو آرامی
بدیه و اونا ام سرزمینی ره که خداوند، خدای شمو دزوا میدیه تصرف کنه. بعد ازو
شمو میتنید که پس د سرزمین خو ببید و او ره صاحب شنید، د سرزمینی که موسی
خدمتگار خداوند د ای طرف دریای اردن سون شرق دز شمو دد."

۱۶ اوخته اونا د جواب یوشع گفت: "هر چیزی ره که دز مو امر کدی، مو انجام میدی
و هر جای که مو ره زبی کنی، مو موری. ۱۷ امو رقم که از موسی د هر چیز اطاعت
کدی، از تو ام اطاعت مونی؛ و دعا مونی که خداوند، خدای تو قد تو بشه امو رقم
که قد موسی بود. ۱۸ هر کسی که از حکم تو سرپیچی کنه و از تورای تو هر چیزی که
امر کنی اطاعت نکنه، او کشته موشه. پس قوی و دلیر بش."

راحاب و جاسوسا

۲ اوخته یوشع باچه نون دُو جاسوس ره از شیطیم تاشکی ریی کده گُفت: ”بورید، امو سرزمی ره توخ کنید، خصوصاً آریحا ره.“ پس اونا رفته دَ خانه یگ خاتون فاحشه دَ نام راحاب داخل شد و شاو ره دَ اونجی تیر کد. ۲ دَ امزو غیت دَ پادشاه آریحا خبر دده شد که: ”چند اسرائیلی امشاو دَ اینجی آمده تا دَ باره سرزمین مو جاسوسی کنه.“ ۳ اوخته پادشاه آریحا دَ راحاب پیغام ریی کده گُفت: ”مردای که دَ پیش تو آمده و دَ خانه تو داخل شده، اونا ره برو بیر، چراکه اونا آمده تا دَ باره پگ سرزمین مو جاسوسی کنه.“ ۴ مگم راحاب امو دُو مرد ره گرفته تاشه کد و گُفت: ”آرے، امو مردا دَ پیش ازمه آمد، لیکن ما نفامیدم که اونا از کجا آمده بود. ۵ و دَ غیت بسته شدن درگه شار دَ تریکی امو مردا بر شده رفت و نموفامم که کجا رفت؛ دَ عجله از دُمبال ازوا بورید، چون میتنید اونا ره گیر کنید.“ ۶ لیکن راحاب اونا ره دَ بله بام برده دَ تی بوته های کتان که دَ سر بام چیند، تاشه کدد. ۷ پس امو نفر دَ راه دریای اُردن از جای که آو دریا کم بود از دُمبال ازوا رفت. امی که نفرای دُمبال کُننده بر شد، درگه شار بسته شد.

۸ پیش ازی که جاسوسا خاو کنه، راحاب دَ پیش ازوا دَ بله بام رفت ۹ و دزوا گُفت: ”ما میدنم که خداوند ای سرزمی ره دز شمو دده و ترس از شمو دَ بله مو حاکم شده و پگ باشنده های امزی سرزمی از ترس شمو کم دل شده. ۱۰ چون مو شنیدی که خداوند چطور آو دریای سُرخ^{۱۰} ره دَ پیش روی شمو خُشک کد و ختیکه شمو از مصر بر موشدید؛ و چیزای ره که شمو دَ حق دُو پادشاه اموریا کدید یعنی دَ حق سیحون و عوج که دَ اُو طرف دریای اُردن بود، و اونا ره کاملاً نابود کدید. ۱۱ و ختیکه مو امی ره شنیدی، مو جرأت دل خُو ره از دست ددی و از خاطر از شمو دَ هیچ کدم مو جرأت باقی نمد،

^{۱۰} ۲:۱۰ دَ زبون عبرانی «یم سوف» نوشته شده، یعنی «دریای نیزار.»

چراکه خُداوند، خُدای شُمو ام باله دَ آسمو و ام تاه دَ زمی خُدا آسته. ^{۱۲} پس آلی بَلده مه دَ خُداوند قَسَم بُخوَرید که امی رقم که دَ حق شُمو خُوبی کُدم، شُمو ام دَ حق خانوار آته مه خُوبی مُونید. دَز مه یگ نشانی دَقیق بَدید ^{۱۳} که آته و آبه مَره، برارو و خوارون مَره و پگِ نفرای ره که دَزوا تعلق دَره زنده میلید و جان های مو ره از مُردو نجات میدید. ^{۱۴} اوخته امو مَردا دَ راحاب گُفت: ”زندگی مو دَ عَوْضِ از شُمو نابود شُنه که وختی خُداوند امی سرزمی ره دَز مو بَدیه و مو قد شُمو دَ مِهْرَبانی و وفاداری رفتار نکنی، دَ شرطی که تُو از نَقشه مو دَ کس چیز نگی.“

^{۱۵} پس راحاب اونا ره قد ریسپو از کلکین تاه کد، چُون خانه ازو دَ دیوال شار بُود و او دَ بَین دیوال زندگی مَوکد. ^{۱۶} او دَزوا گُفت: ”طرفِ کوهستو بورید، نَشْنه که دُمبال کُننده ها شُمو ره گیر کنه. دَ اُونجی سه روز خودون ره تاشه کنید تا دُمبال کُننده ها پس بییه؛ بعد ازو میتنید دَ راه خُو بورید.“ ^{۱۷} اوخته امو مَردا دَزو گُفت: ”مو امزی قَسَم که تُو مو ره وادار کدی بُخوری آزاد آستی اگه تُو اینی کار ره نکنی: ^{۱۸} وختیکه مو دَ سرزمین شُمو داخل شُدی، تُو اینمی ریسپون سُرخ ره دَ امزی کلکین که مو ره از شی تاه کدی بسته کُو و آته و آبه خُو ره قد برارو و پگِ خانوار آته خُو دَ پیشِ خود خُو دَ خانه خُو جَم کُو. ^{۱۹} هر کسی که از درگه خانه تُو بُر شُده دَ کوچه بوره، خُون شی دَ گردونِ خود شی آسته و مو بے گناه آستی، لیکن هر کسی که قد ازتُو دَ خانه تُو بَشه، اگه دَ بَله ازوا دِست باله شُنه، خُون ازو دَ گردونِ ازمو موشه. ^{۲۰} و ام اگه تُو از نَقشه مو دَ کس چیزی بُگی، اوخته مو امزی قَسَم که تُو مو ره وادار کدی قَسَم بُخوری آزاد آستی“ ^{۲۱} راحاب گُفت: ”امو رقم که گُفتید، امو رقم موشه.“ پس او اونا ره رَبی کد و اونا رفت. اوخته راحاب ریسپون سُرخ ره دَ کلکین بسته کد.

^{۲۲} اونا رَبی شُده دَ کوهستو رفت و سه روز دَ اُونجی مَند تا غَیتی که دُمبال کُننده ها پس آمد. دُمبال کُننده ها اونا ره دَ تمام راه پالید، لیکن پَیدا نَتَنست. ^{۲۳} اوخته امو دُو مَرَد از کوه تاه شُد و از دریای اَرْدُن تیر شُده پیشِ یوشع باچه نون آمد و تمام چیزای ره

که قد ازوا رُح دَدُد، بَلدِه یوشع نَقْل کد. ^{۲۴} اونا دَ یوشع کُفت: ”واقعاً که خُداوند پگ امزُو سرزَمی ره دَ دِستِ ازمو دَدِه؛ چُون پگِ باشِنده های امزُو سرزَمی از خاطرِ ازمو کم دِل شُدِه.“

تیر شُدونِ قَومِ إِسرائیل از دریای اَرْدُن

۳ صَباح گاهِ روزِ دِیگِه شی یوشع باله شُد و قد پگِ بَنیِ إِسرائیل از شَطِیم کوچ کده دَ بَغْلِ دریای اَرْدُن اَمَد. اونا پیش از تیر شُدو دَ اُمونجی خِیمه زَد. ^۲ بعد از سِه روز سرکرده های ازوا دَ بَینِ خِیمه گاه گشت ^۳ و دَ قَوم اَمَر کده کُفت: ”وختی دِیدید که صندوقِ عهدِ خُداوند، خُدای شُمو ره لاویای پیشوا مَوبره، اوخته شُمو ام از جای خُو رَیی شُدِه از پُشتِ اَزُو بَورید، ^۴ لِبِکِن دَ بَینِ اَز شُمو و صندوقِ عهد باید دَ اندازِه دُو هزار توغی فاصِله بَشِه و دَزُو نَزدِیک نَشَنید. از پُشتِ اَزُو بَورید تا شُمو بَدَنید که از کَدَم راه باید بَورید، چراکه پیش ازی شُمو ازی راه تیر نَشَدید.“

۵ اوخته یوشع دَ قَوم کُفت: ”خودون ره تقدیس کنید، چُون صَباح خُداوند دَ مینکل شُمو کارای عَجیب انجام مِیدیه.“ ^۶ و یوشع قد پیشوا یو گپ زَدِه کُفت: ”صندوقِ عهد ره باله کده پیشِ پیشِ قَوم حَرَکت کنید.“ پس اونا صندوقِ عهد ره باله کده پیشِ پیشِ قَوم رَیی شُد.

۷ و خُداوند دَ یوشع کُفت: ”امروز شروعِ روزی آسته که ما تُو ره دَ نَظَرِ پگِ إِسرائیل بَزُرگ مَومُ تا اونا بَدَنه که ما قد تُو اَسْتُم، اَمُو رَقم که قد مَوسی بُوَدَم. ^۸ پس تُو دَ پیشوا یونی که صندوقِ عهد ره مَوبره اَمَر کده بَگی: ’وختیکه دَ لبِ آوِ دریای اَرْدُن رَسیدید دَ مَنِه آو ایسته شَنید.“

۹ اوخته یوشع دَ بَنیِ إِسرائیل کُفت: ”نَزدِیک بَیید و تورای خُداوند، خُدای خُو ره بَشَنوید.“ ^{۱۰} و یوشع اِدامه دَدِه کُفت: ”دَ امزی و سِیله شُمو مِیدَید که خُدای زَنده دَ مینکل شُمو آسته و اُو کِنعانیا، حِتیا، حَویا، فَرزیا، جَرچاشیا، اَموریا و یِیوسیا ره حتماً

از پیش روی شمویر مونه. ^{۱۱} اونه، صندوق عهد خداوند تمام زمی پیش پیش شمو از دریای اُردن تیر موشه. ^{۱۲} پس آلی دوازده نفر ره از طایفه های اسرائیل انتخاب کنید، از هر طایفه یگ نفر. ^{۱۳} و امی که قف پای های پیشوایونی که صندوق عهد خداوند، صاحب تمام زمی ره موبره د آوهای دریای اُردن ایشته شنه، آوهای اُردن که از باله جاری آسته بند موشه و ایسته شده رقم یگ تپه موشه.

^{۱۴} وختیکه قوم از خیمه های خوری شد تا از دریای اُردن تیر شنه، پیشوایونی که صندوق عهد ره موبرد، پیش پیش قوم حرکت کد. ^{۱۵} پیشوایونی که صندوق عهد ره موبرد د دریای اُردن رسید؛ امی که پای های پیشوایونی که صندوق عهد ره موبرد د آو لب دریا ایشته شد، باوجود که دریای اُردن د تمام فصل درو آو خیزی دره، ^{۱۶} آوی که از باله میمد از حرکت مند و تا فاصله غدر دور یعنی تا شار آدم که د پالوی صرتان آسته دند شد و آوی که طرف دریای مرده^{۱۷} مورفت، یعنی طرف دریای که د دشت آسته، کاملاً قطع شد. اوخته قوم از دریا د جایی تیر شد که روی د روی آریحا بود.

^{۱۷} و پیشوایونی که صندوق عهد خداوند ره موبرد د مینکل دریای اُردن د خشکی ایسته شد تا یگ اسرائیل د خشکی تیر شد، یعنی تا تمام قوم از دریای اُردن تیر شده خلاص شد.

دوازده سنگ یادگاری

۲ ^۱ وختیکه یگ قوم از دریای اُردن تیر شده خلاص شد، خداوند د یوشع گفت: ^۲ «امو دوازده نفر^۱ ره که انتخاب کده از مینکل قوم بگیر، از هر طایفه یگ نفر ^۳ و دزوا امر کده بگی، دوازده سنگ ره ازینجی از منه دریای اُردن از جایی که

^{۱۶:۳} د جای دریای مرده د زیون عبرانی «دریای نمک» یا «دریای شور» نوشته یه.

^{۲:۴} یوشع ۴:۱۲.

پای های پیشوایو ایسته شده بگپرید و قد خو برده د امزو جای بیلید که امشاو خیمه میزید.

۴ پس یوشع دوازده مردی ره که از مینکل بنی اسرائیل انتخاب کدد کوی کد، یعنی از هر طایفه یگ نفر. ۵ و یوشع دزوا گفت: "د پیش صندوق خداوند، خدای خو د مینکل دریای اردن بورید و هر کدم شمو یگ سنگ ره د شانِه خو باله کده بپرید، دوازده سنگ د مطابق طایفه های بنی اسرائیل، ۶ تا امیا د مینکل شمو یگ نشانی بشه؛ و غیتیکه بچکچای شمو د آینده از شمو پُرسان کده مَگِیه: 'امی سنگا بلده شمو چی معنی دَره؟' ۷ شمو دزوا بگید که آوهای دریای اردن پیش روی صندوق عهد خداوند از حرکت مند، یعنی وختیکه او از دریای اردن تیر موشد، آوهای دریای اردن دُوپاره شد. پس امی سنگا باید بلده بنی اسرائیل تا ابد یگ یادگار بشه."

۸ بنی اسرائیل امو رقم کد که یوشع امر کدد. اونا دوازده سنگ ره از منِه دریای اردن د مطابق تعداد طایفه های بنی اسرائیل گرفت، امو رقم که خداوند د یوشع امر کدد، و اونا ره قد خو د جایی برد که خیمه زد و د امونجی ایشت. ۹ امچنان یوشع دوازده سنگ ره د مینکل دریای اردن شیخ کد، دمزو جای که پای های پیشوایونی که صندوق عهد ره موبرد ایسته شد؛ و اونا تا امروز د اونجی آسته.

۱۰ پیشوایونی که صندوق ره موبرد د مینکل دریای اردن ایسته مند تا پگ چیزای که خداوند د یوشع امر کدد که د قوم بگیه کاملاً انجام دده شد، مطابق پگ چیزای که موسی د یوشع هدایت دده بود. پس مردم د عجله تیر شد. ۱۱ امی که پگ قوم تیر شده خلاص شد، صندوق خداوند قد پیشوایو د پیش روی قوم از دریا تیر شد. ۱۲ اولاده رئوبین، اولاده جاد و نیم طایفه منسی مسلح پیش بنی اسرائیل از دریا تیر شد، امو رقم که موسی دزوا امر کدد. ۱۳ تقریباً چل هزار نفر مسلح بلده جنگ د حضور خداوند از دریا د دشت های اربحا تیر شد.

۱۴ دَ امْرُو روز خُداوند یوشع ره دَ نظرِ پگِ اسرائیل بُررگ کد و اونا از یوشع دَ تمام روزای زندگی شی میترسید، امو رقم که از موسی ترس موخورد.

۱۵ اوخته خُداوند قد یوشع گپ زده گُفت: ۱۶ "دَ پیشوایونی که صندوقِ عهد ره موبره، امر کو که از دریای اُردُن بُر شنه." ۱۷ پس یوشع دَ پیشوایو امر کده گُفت: "از دریای اُردُن بُر شئید." ۱۸ وختی پیشوایونی که صندوقِ عهد خُداوند ره موبرد از مینکلِ دریای اُردُن بُر شد و قفِ پایای پیشوایو دَ خُشکی ایشته شد، او دریای اُردُن دُوباره دَ جای خُو آمد و رقمِ گاهِ آلی از لبای شی سرریزی کد.

۱۹ دَ روزِ دهمِ ماهِ اول، قوم از دریای اُردُن بُر شد و دَ جلجال دَ سرحدِ شرقی اریحا خیمه زد. ۲۰ و یوشع امو دوازده سنگ ره که از دریای اُردُن گرفته بود، دَ جلجال شیخ کد ۲۱ و قد بنی اسرائیل گپ زده گُفت: "وختیکه بچکیچای شمو دَ آبنده از آته‌گون خُو پُرسان کده بگیه، 'امی سنگا بلده شمو چی معنی دَره؟' ۲۲ اوخته دَ بچکیچای خُو تعلیم دده بگید، 'قومِ اسرائیل از خُشکی از دریای اُردُن تیر شد،' ۲۳ چون خُداوند، خُدای شمو آوهای دریای اُردُن ره پیشِ روی شمو خُشک کد تا وختیکه شمو تیر شدید، امو رقم که خُداوند، خُدای شمو دریای سُرخ ره پیشِ روی ازمو خُشک کد تا عَیتیکه مو تیر شدی. ۲۴ او ای کار ره کد تا تمام قوم های زمی بدنه که دستِ خُداوند قدرتمند آسته و تا شمو از خُداوند، خُدای خُو همیشه ترس دشته بشید."

مراسمِ ختنه دَ جلجال

۱ وختیکه پگِ پادشایونِ آموریا دَ او طرفِ دریای اُردُن دَ غَرب و پگِ پادشایونِ کنعانیا دَ بغلِ های دریای کنه^a شنید که خُداوند آوهای دریای اُردُن ره پیشِ روی بنی اسرائیل خُشک کده تا اونا ازونجی تیر شنه، اونا جُرأتِ دلِ خُو ره از دست دَد و از ترسِ بنی اسرائیل دَزوا دیگه روحیه نَمند.

^a ۵:۱ یعنی دریای مدیترانه.

^۲ دَ امْرُؤِ غَيْتِ خُداوند دَ یوشع گفت: "از سنگِ چَقَمَقِ چاقو ها جور کُو و نسلِ نُو^a بنی اسرائیل ره ختنه کُو." ^۳ پس یوشع از سنگِ چَقَمَقِ چاقو ها جور کد و بنی اسرائیل ره دَ «جبعَت هاعزلوت»^b ختنه کد. ^۴ دلیلی که یوشع پگ ازوا ره ختنه کد، اینی بود: تمامِ مردای قوم، یعنی مردای جنگی که از مصر بُرو آمدُد دَ راه دَ بیابو مُرد ^۵ و پگ ازوا که از مصر بُرو آمدُد ختنه-شُدِه بود، لیکن تمامِ کسای که بعد از بُرو آمدو از مصر دَ دورونِ سَفَرِ دَ بیابو تَوَلَّد شد، ختنه نَشُدُد. ^۶ چون بنی اسرائیل مُدَتِ چَل سال دَ بیابو سَفَرِ کد تا پگِ قوم، یعنی پگِ مردای جنگی که از مصر بُرو آمدُد، از بین رفت، کسای که از ایدِ خُداوند نَشُدُد. خُداوند قَسَمِ خورده دَزوا گُفت که اونا ره نمبله تا امو سرزمی ره که خُداوند دَ بابه کلونای قَسَمِ خورد که دَزوا میدیه پَنگره، سرزمینی ره که از شی و عسل جاری آسته. ^۷ پس بچکیچای ازوا ره که خُدا دَ جای ازوا باله کُد، یوشع ختنه کد، چون اونا ناختنه بود، چراکه اونا دَ راه ختنه نَشُدُد. ^۸ وختیکه ختنه شُدون پگِ قوم خلاص شد، اونا دَ جای های خُو دَ خیمه گاه مند تا غیتیکه جور شد. ^۹ بعد ازُو خُداوند دَ یوشع گُفت: "امروز ما ننگِ غلامی مصر ره از شمو دور کدم." امزی خاطر امو جای تا امروز دَ نامِ جِلجال^c یاد موشه.

عیدِ پَصَحِ دَ جِلجال

^{۱۰} بنی اسرائیل دَ حالیکه دَ جِلجال خیمه زُدُد، عیدِ پَصَحِ ره دَ روزِ چاردهمِ ماهِ دَ غیتِ شامِ دَ دَشتِ های اریحا برگزار کد. ^{۱۱} دَ روزِ بعد از عیدِ پَصَحِ، دَ امْرُؤِ روزِ اونا از حاصِلِ امْرُؤِ سرزمی خورد که نان های فطیرِ و دانه های بریو شُدِه بود. ^{۱۲} و دَ امْرُؤِ

^a ۵:۲ دَ جای «نسلِ نُو» دَ زیونِ عبرانی «بلده دفعه دوم» نوشته یه. ^b ۵:۳ یعنی تپه که بنی اسرائیل دَ اونجی ختنه شد. ^c ۵:۹ «جِلجال» یعنی لول ددو یا دور کدو.

روز که اونا از حاصلِ زمی خورد «من» بند شد و بنی اسرائیل دِیگه «من» نَدشت.
پس اونا دَ امز و سال از حاصلاتِ زمینِ کنعان خورد.

یوشع و سرکرده لشکر خداوند

۱۳ وختیکه یوشع دَ نزدیکِ اریحا بود، او باله توخ کد و دید که یگ مرد شمشیر لُج دَ دست شی دَ پیشِ روی ازو ایسته شده. یوشع پیش شی رفت و ازو پُرسید: "تو از جَم ازمو آستی یا از جَم دُشمنای مو؟" ۱۴ او گُفت: "هیچ کدم شی، بلکه ما سرکرده لشکرِ خداوند آستَم که امی آلی آمدَم." اوخته یوشع روی دَ خاک اُفتده سجده کد و دُزو گُفت: "بادار مه، دَ خدمتگار خُو چیز امر مونی؟" ۱۵ سرکرده لشکرِ خداوند دَ یوشع گُفت: "چپلی های خُو ره از پای خُو بُر کو، چُون دَ جای که تو ایسته شدِ مُقدَّس آسته." و یوشع امو رقم کد.

سقوطِ اریحا

۱ دَ امز و غیت شارِ اریحا از خاطرِ بنی اسرائیل بیخی بسته شد؛ هیچ کس نمیتنست بُرو ببیه و هیچ کس نمیتنست داخلِ بوره. ۲ و خداوند دَ یوشع گُفت: "توخ کو، اریحا ره قد پادشاه و مردای جنگی شی دَ دستِ ازتو تسلیم کدیم. ۳ شمو دَ گردِ شار بگردید، یعنی پگِ مردای جنگی هر روز یگ دوره دَ گردِ شار بگرده و بلده شش روز امی کار ره کُنید ۴ و هفت پیشوا هفت شیپور شاخ قوچ ره گرفته پیشِ پیشِ صندوقِ عهد بوره. دَ روزِ هفتم هفت دوره دَ گردِ شار بگردید و پیشوایو شیپورا ره دَ صدا بیره؛ ۵ و امی که صدای شاخِ قوچ بلند-و-دراز کشیده شد و شمو صدای شیپور ره شنیدید، پگِ لشکر دَ آوازِ بلند چیغ بزنه؛ اوخته دیوالِ شار چپه شده تاه موفته و هر نفرِ لشکر میتنه مُستقیم داخلِ بوره."

٦ پس یوشع باچه نون پیشوایو ره کوی کد و دزوا گُفت: ”صندوقِ عهد ره باله کنید و هفت پیشوا هفت شیپورِ شاخِ قوچ ره گرفته پیش پیش صندوقِ خداوند بوره.“^٧ و د لشکر گُفت: ”پیش بورید و د گردِ شار بگردید؛ مردایِ مسلح پیش پیش صندوقِ خداوند بوره.“

^٨ وختیکه یوشع امی توره ره د قوم گُفت، امو هفت پیشوا که هفت شیپورِ شاخِ قوچ ره د حضورِ خداوند موبرد حرکت کد و شیپورا ره د زدو شد و صندوقِ عهدِ خداوند از پشت ازوا میمد.^٩ مردایِ مسلح پیش پیش پیشوایونی که شیپورا ره میزد حرکت کد و آخرِ لشکر از پشتِ صندوقِ ربی شد؛ د حالیکه اونا مورفت، پیشوایو شیپورا ره زده مورفت.^{١٠} د امزو غیت یوشع د قوم امر کده گُفت: ”چیغ-و-شور نکنید و آواز شمو شنیده نشنه، حتی یگ توره ام از دان شمو بر نشنه تا روزی که ما دز شمو بگیم چیغ بزید؛ اوخته چیغ بزید!“^{١١} پس صندوقِ خداوند ره د گردِ شار گشتند و اویگ دور گشتند شد؛ و اونا پس د خیمه‌گاه آمده شاو ره د خیمه‌گاه تیر کد.

^{١٢} یوشع صباح‌گاه روزِ دیگه شی باله شد و پیشوایو صندوقِ خداوند ره گرفته باله کد.^{١٣} و امو هفت پیشوا که هفت شیپورِ شاخِ قوچ ره پیش پیش صندوقِ خداوند موبرد حرکت کد و شیپورا ره د زدو شد. مردایِ مسلح پیش پیش ازوا مورفت و آخرِ لشکر از پشتِ صندوقِ خداوند میمد؛ د حالیکه اونا مورفت، پیشوایو شیپورا زده مورفت.^{١٤} د روزِ دوّم ام اونا یگ دوره د گردِ شار گشت و پس د خیمه‌گاه آمد. اونا بلده شش روز امی کار ره کد.

^{١٥} د روزِ هفتم د غیتِ روز واز شدو، اونا باله شد و د عینِ رقم د گردِ شار گشت، و له هفت دوره گشت. تنها د امزو روز اونا هفت دوره د گردِ شار گشت^{١٦} و د دورِ هفتم وختیکه پیشوایو شیپورا ره د صدا آورد، یوشع د لشکر گُفت: ”چیغ بزید! چون خداوند ای شار ره دز شمو دده!^{١٧} شار و پگ چیزای که د منه شی آسته باید د خداوند وقف شده کاملاً نابود شنه. تنها راحابِ فاحشه و پگِ کسای که قد ازو د خانه شی

آسته زنده بُمَنه، چُون جاسوسای ره که مو ریی کده بُودی تاشه کد. ^{۱۸} هوش شُمو بَشه که خود ره از چیزای که بلده نابودی وَقَف شُده دُور نگاه کُنید، نَشنه از چیزای که بلده نابودی وَقَف شُده، یعنی امزُو چیزای حرام بَگیرید و خیمه‌گاهِ اسرائیل ره دَ نابودی برابر کده دَ بلا گِرِفَتار کُنید. ^{۱۹} تمام طَلّا و نُقره و ظرفای برونزی و آینی وَقَفِ خُداوند آسته و باید دَ خزانه خُداوند ایشته شُنه.

^{۲۰} پس قوم چیغ زَد و شیپورا زده شُد. امی که قوم صدای شیپورا ره شنید، اونا دَ آوازِ بلند چیغ زَد و دیوالِ شار چَپه شُده تاه اُفتد؛ و قوم هر کُدم شی مُستقیم دَ شار دَر آمد و شار ره گِرِفَت. ^{۲۱} اونا پَگِ چیزا و کسای ره که دَ شار بُود، از مَرَد و خاتُو، پیر و جوان گِرِفته تا گاو و گوسپو و اَلاغ پَگِ شی ره دَ دَمِ شمشیر نابُود کد.

^{۲۲} اوخته یوشع دَ امزُو دُو مَرَد که بلده جاسوسی امزُو سرزمی رفتُد، گُفت: ”دَ خانه امزُو خاتُونِ فاحشه بورید و امُو خاتُو ره قد پَگِ کسای که دَزُو تعلق دَره بُرو بیرید، امُو رقم که دَزُو قَسَم خوردید.“ ^{۲۳} پس امُو دُو جوانِ جاسوس داخل رفت و راحاب ره قد آته شی، آبه شی و برارون شی و هرچیزی که دَشت بُرو اُورد، اونا امچنان پَگِ نزدیکانه‌های اَزو ره ام بُرو اُورد و دَ برونِ خیمه‌گاهِ اسرائیل بلده ازوا جای دَد.

^{۲۴} اوخته شار ره قد پَگِ چیزای که دَ مَبه شی بُود دَ آتش سوختند، لیکن طَلّا و نُقره ره قد ظرفای برونزی و آینی دَ خزانه خانه خُداوند ایشته. ^{۲۵} پس یوشع راحابِ فاحشه ره قد خانوارِ آته شی و پَگِ کسای که دَزُو تعلق دَشت زنده ایشته، و اُو تا امروز دَ مینکلِ اسرائیل زندگی مونه، چُون اُو خبرچین های ره که یوشع بلده جاسوسی دَ اریحا ریی کُدد، تاشه کد.

^{۲۶} دَ امزُو عَیت یوشع اونا ره قَسَم دَده گُفت:

”نالت از حُضورِ خُداوند دَ بله کسی قرار بَگیره

که باله شُده امی شارِ اریحا ره دُوباره آباد کنه؛

دَ قِیمَتِ جانِ باچه اولباری کسی تمام شُنه

که تادو شی ره بیله،

و د قیامت جان ریزه‌ترین باچه کسی تمام شنه

که درگه های شی ره بسم ایسته کنه.

۲۷ پس خداوند قد یوشع بود و نام ازو د سراسر امزو سرزمی مشهور شد.

گناه عخان

۱ بنی اسرائیل د باره چیزای که بلده نابود شدو وقف شدو خیانت کد، چون عخان باچه گرمی نویسه زیدی کویسه زارح از طایفه یهودا، از چیزای که وقف شد گرفت؛ و آتش قار خداوند د ضد بنی اسرائیل داغ شد.

۲ یوشع نفرا ره از آریحا د شار عای که نزدیک بیت آون د شرق بیتل آسته ری کد و دزوا گفت: ”بورید و د باره امزو سرزمی جاسوسی کنید.“ پس امونفرا رفته د باره عای جاسوسی کد. ۳ و اونا د پیش یوشع پس آمده دزو گفت: ”پگ قوم لازم نییه که بوره؛ فقط دو یا سه هزار نفر بوره و عای ره بزنه، چراکه تعداد ازوا کم آسته؛ پگ قوم ره زحمت ندی که د اونجی بوره.“ ۴ پس تقریباً سه هزار نفر قوم د اونجی رفت؛ لیکن اونا از پیش مردای عای دوتا کد. ۵ مردای عای تقریباً سی و شش نفر ازوا ره کشت و اونا ره از پیش درگه شار تا شباریم د مبال کده د سرشیوکی زد. قوم جرات دل خو ره از دست دد و کم دل شد.

۶ اوخته یوشع کالای خو ره پاره کد و د پیش صندوق خداوند تا شام روی د خاک افتد، ام او و ام ریش سفیدای اسرائیل؛ و اونا خاک ره د سرهای خو باد کد. ۷ و یوشع گفت: ”آه، ای خداوند-خدا؛ چرا ای قوم ره از دریای اردن تیر کدی تا مو ره د دست اموریا تسلیم کنی و تا مو ره نابود کنی؟ کشک که مو قناعت مودکی و د امزو طرف دریای اردن مومندی. ۸ یا مولا، آلی که اسرائیل از پیش دشمنای خو دوتا کده پشت دور دده، چی بگیم؟ ۹ کنعانیا و پگ باشنده های امزی سرزمی ای ره میسنوه و مو

ره محاصره کده نام مو ره از رُوی زمی گُل مُونه. اوخته تُو بلده نام بُزرگ خُو چیر کار مُونی؟^{۱۱}

۱۱ خُداوند دَ یوشع گُفت: "باله شو، چرا تُو ای رقم قد رُوی خُو اُفتَدے؟" قوم اسرائیل گُناه کده؛ اونا از احکامِ عهد مه که دَزوا امر کدُم سربچی کده، اونا از چیزای وَقف شُدِه گِرَفته، اونا دُزی کده، اونا دَغلی کده و اُمُو چیزا ره دَ مینکلِ مالای خودون خُو ایشته. ۱۲ امزی خاطر بنی اسرائیل نَمیتنه دَ برابر دُشمنای خُو ایسته شُنه، بلکه پُشت دُور دده از پیش دُشمنای خُو دُوتا مُونه، چراکه اونا خودون ره محکوم دَ نابودی کده. اگه چیزای ره که بلده نابود شدو وَقف شُدِه از مینکل خُو نابود نکنید، ما دیگه قد شُمو نِیسْتُم. ۱۳ باله شو، قوم ره تقدیس کُو و بُگی، بلده صَباح خودون ره تقدیس کنید، چُون خُداوند، خُداي اسرائیل ابنی رقم مُوگیه: "ای اسرائیل، دَ مینکل شُمو چیزای وَقف شُدِه آسته؛ شُمو نَمیتنید دَ پیش رُوی دُشمنای خُو ایسته شُنید تا غِیتیکه چیزای وَقف شُدِه ره از مینکل خُو دُور نکنید." ۱۴ پس دَ وختِ صُبح شُمو دَ مُطابقِ طایفه های خُو پیش ببید. اوخته طایفه ره که خُداوند میگیره دَ مُطابقِ اولادِ بابه های خُو پیش ببیه و اولادِ بابه ره که خُداوند میگیره دَ مُطابقِ خانوار های خُو پیش ببیه و خانواری ره که خُداوند میگیره مردای شی یگ یگ پیش ببیه. ۱۵ و هر کسی که قد چیزِ وَقف شُدِه گِرَفتر شُنه اُو باید قد دار-و-نادار خُو دَ آتیش سوختنده شُنه، چراکه اُو از عهدِ خُداوند سربچی کده و دَ مینکلِ اسرائیل یگ کارِ شرم‌آور انجام دده."^{۱۶}

۱۶ پس یوشع صَباح‌گاه باله شد و اسرائیل ره دَ مُطابقِ طایفه های ازوا پیش اُورد و طایفه یهودا گِرَفته شد. ۱۷ یوشع اولادِ بابه های یهودا ره پیش اُورد و اولادِ بابه زارحیا گِرَفته شد؛ اُو اولادِ بابه زارحیا ره دَ مُطابقِ خانوارای^a شی پیش اُورد و خانوارِ زیدی گِرَفته شد. ۱۸ وختیکه اُو مردای خانوارِ زیدی ره یگ یگ پیش اُورد، عخان باچه کرمی نوسه زیدی کوسه زارح گِرَفته شد.

^a ۱۷:۷ دَ جای «خانوارا» دَ زبونِ عبرانی «مردا» نوشته یه.

۱۹ اوخته یوشع دَ عَخان کُفت: "باچه مه، خُداوند، خُدایِ اسرائیل ره ستایش کُو و دَ حُضور شی اقرار کُو و دَز مه بُگی که چیز کار کدے؛ از مه تاشه نَکُو." ۲۰ عَخان دَ جوابِ یوشع کُفت: "واقعاً ما دَ ضِدِ خُداوند، خُدایِ اسرائیل گُناه کدیم؛ چیزی ره که ما کدیم اینی آسته: ۲۱ وختی ما دَ مینکلِ مالایِ وُلجه یگ چَپِن نُورِنِدِ شِنعاری^a ره قد دُوصد مِثقال نُقره و یگ خِشت طِلا که وَزن شی پنجاه مِثقال بُود دِیدم، طَمع کُدم و گِرِفْتَم. اونه، امو چِیزا دَ حَیمه مه دَ زمی تاشه آسته و نُقره ام دَ تِی ازوا یه."

۲۲ اوخته یوشع قاصدا ره رِبی کد و اونا دَویده دَ حَیمه رفت و دِید که امو چیزا دَ حَیمه ازو تاشه بُود و نُقره دَ تِی ازوا. ۲۳ اونا امو چیزا ره از حَیمه گِرِفْتِه دَ پِیشِ یوشع و پگِ بنی اسرائیل اُورد؛ و اونا امو چیزا ره دَ حُضورِ خُداوند اوار کد. ۲۴ اوخته یوشع و تمامِ بنی اسرائیل که قد ازو قتی بُود عَخان کوسه زارح ره قد نُقره، چَپِن، خِشتِ طِلا، باچه گون شی، دُخترن شی، گاو های شی، الاغای شی، گوسپندوی شی، حَیمه شی و پگِ دارایی شی گِرِفْت و اونا ره دَ دَرّه عَخور بُرد. ۲۵ و یوشع دَ عَخان کُفت: "چرا دَ بِلّه مو مُصِیبت اُوردی؟ امروز خُداوند دَ بِلّه خود تُو مُصِیبت میره!" اوخته پگِ اسرائیل عَخان و خانوار شی ره سنگسار کد و اونا ره دَ آتِش سوختند؛ اونا دَ بِلّه ازوا سنگ پورته کد ۲۶ و دَ بِلّه ازوا یگ سنگ قَلچِه کته جور کد که تا امروز باقی آسته. دَ امزی رقم خُداوند از شِدّتِ قار خُو تاه شِشت. امزی خاطر امو جای ره تا امروز دَرّه عَخور^b مَوکیه.

نابودی شارِ عای

۱ اوخته خُداوند دَ یوشع کُفت: "ترس نَخور و وَحِشَت زده نَبَش. پگِ مَرَدایِ جنگی ره قد خُو بَگیر و باله شُده دَ عای بورُو. اینه، ما پادشاهِ عای ره قد قوم شی، شار شی و سرزمین شی دَ دِستِ ازتو تسلیم کدیم. ۲ دَ حَقِ عای و پادشاهِ شی امو

^a ۷:۲۱ شِنعاری یعنی بابلی. ^b ۷:۲۶ "عَخور" یعنی مُصِیبت.

کار ره کُو که دَ حَقِ آریحا و پادشاهِ شی کدی، لیکن وُلجه و حیوانای شی ره بلده خودون حُو دَ عنوانِ غَنیمَتِ بَگیرید. فِکَر تُو بَشه که دَ پُشتِ شار یگِ کَمینگاه جور کُنی. ”
 ۳ پس یوشع و پگِ مَرَدای جنگی باله شُد که دَ خِلافِ عای بوره. یوشع سی هزار نفر مَرَدای دلیر-و-قَوی ره اِنتخاب کده اونا ره دَ غَیتِ شاو رَیی کد ۴ و دَزوا اَمَر کده گُفت: ”شُمُو دَ پُشتِ شار کَمین بَگیرید و از پُشتِ شار غَدَر دُور نَروید و پگِ شُمُو آماده بَشید. ۵ ما و پگِ قَوْم که قد ازمه آسته دَ نزدیکِ شار مییی و غَیتیکه اونا رَقمِ دَفِعِه اَوَّل دَ خِلافِ مو بُرو اَمَد، مو از پیشِ ازوا دُوتا مونی. ۶ اوخته اونا از دُمبالِ مو مییه و تا غَیتیکه مو اونا ره از شار دُور نَکنی ایسته نُموشی، چُون اونا قد خود حُو مَوکیه، رَقمِ دَفِعِه اَوَّل از پیشِ مو دُوتا مونه. ۷ دَ حَین که مو از پیشِ ازوا دُوتا مونی، ۷ شُمُو از کَمینگاه باله شُدِه شار ره تَصَرُفِ کُنید، چُون خُداوند، خُدای شُمُو اُو ره دَ دِستِ از شُمُو میدیه. ۸ و غَیتیکه شار ره گِرِفَتید، اُو ره دَ آتَشِ دَر بَدید. شُمُو باید دَ مُطابِقِ اَمَرِ خُداوند عمل کُنید. اینه، ای ره ما دَز شُمُو اَمَر کُدم. ۹ پس یوشع اونا ره رَیی کد و اونا دَ کَمینگاه رفته دَ مینکلِ بَیتِئیل و عای، دَ طرفِ غَرَبِ عای جای-د-جای شُد؛ لیکن یوشع اَمُو شاو ره دَ مینکلِ قَوْمِ دَ خَیمه‌گاه تیر کد.

۱۰ یوشع صَباح‌گاه باله شُدِه قَوْم ره آماده کد و قد رِیش سفیدای اِسرائیل پیشِ پیشِ قَوْم سُونِ عای رَیی شُد. ۱۱ پگِ مَرَدای جنگی که قد اَزو بُود حَرکت کده پیشِ رفت و دَ پیشِ رُوی شار رَسید و دَ طرفِ شَمالِ عای خَیمه زَد که دَ مینکلِ ازوا و عای یگِ تَنگی بُود. ۱۲ یوشع تَقْرِیباً پَنج هزار نفر ره گِرِفته دَ مینکلِ بَیتِئیل و عای دَ طرفِ غَرَبِ شار دَ کَمینگاه جای-د-جای کد. ۱۳ پس اونا مَرَدای جنگی ره جای-د-جای کد، دِستِه اَصَلی دَ شَمالِ شار بُود و کسای که دَ کَمینگاه بُود دَ غَرَبِ شار؛ و یوشع اَمُو شاو ره دَ مَنِه دَره تیر کد.

۱۴ وختی پادشاهِ عای ای ره دید، اُو و پگِ قَوْم شی دَ عَجَله صَباح‌گاه باله شُد و مَرَدای شار دَ جنگِ بَنی اِسرائیل دَ جای مُعین که رُوی دَ رُوی دَشت بُود، رفت؛ لیکن

أُو نَمِيدَنسْت كِه دَ پُشتِ شارِ دَ خِلافِ اَزُو يِگِ دِستِه دَ كَمِينِ شِشته. ^{۱۵} يوشِيعِ وِ پِگِ إِسرائِيلِ رَقْمِي رِفْتارِ كَد كِه اَزِ پِيشِ اَزُوا شِكْسْتِ خورده بَشِه وِ طَرَفِ بِيابوِ دُوتا كَد. ^{۱۶} پَسِ تَمَامِ مَرْدايِ كِه دَ شارِ بُوَدِ كُويِ شُدِ تا اُونَا رِه دُمبالِ كَنِه؛ وِ اُونَا يوشِيعِ رِه دُمبالِ كَدِه اَزِ شارِ دُورِ شُد. ^{۱۷} دَ عايِ وِ بِيَتِئِيلِ هِيچِ مَرْدِ باقِيِ نَمَنَد، چِراكِه اُونَا پِگِ شِيِ اَزِ پُشتِ بَنِيِ إِسرائِيلِ رِفْت؛ اُونَا دَرگِه هَايِ شارِ رِه وازِ ايلِه كَد وِ دَ دُمبالِ بَنِيِ إِسرائِيلِ رِفْت.

^{۱۸} دَ امْرُوءِ عَيْتِ خُداوندِ دَ يوشِيعِ كُفْت: "نَبِرِه رِه كِه دَ دِستِ تُوِ اَسْتِه سُونِ عايِ دِرَازِ كُو، چُونِ شارِ رِه دَ دِستِ اَزْتُو مِيدِيم." پَسِ يوشِيعِ نَبِرِه رِه كِه دَ دِستِ شِيِ بُوَدِ سُونِ شارِ عايِ دِرَازِ كَد. ^{۱۹} امِي كِه اُو دِستِ خُوِ رِه دِرَازِ كَد، كَسايِ كِه دَ كَمِينگاهِ بُوَدِ دَ زُوديِ اَزِ جايِ خُوِ بالِه شُد وِ دَوِيدِه دَ شارِ داخِلِ شُد. اُونَا شارِ رِه گِرِفْت وِ اُو رِه دَ عَجَلِه دَ آتِشِ سوختَنَد.

^{۲۰} وختِيِ مَرْدايِ عايِ پُشتِ سَرِ خُوِ توخِ كَد، اُونَا دِيدِ كِه دُودِ شارِ سُونِ اَسْموِ بالِه موره وِ دَزُوا رَاهِ نَمَنَد كِه اِيِ سُوِ يا اُو سُوِ دُوتا كَنِه، چُونِ مَرْدايِ كِه سُونِ بِيابوِ دُوتا موكَدِ پَسِ دُورِ خورده دَ بِلِه دُمبالِ كُنِنْدِه هَا اَمَد. ^{۲۱} اَرِه، امِي كِه يوشِيعِ وِ پِگِ إِسرائِيلِ دِيدِ كِه نَفْرايِ كَمِينگاهِ شارِ رِه گِرِفْتِه وِ دُودِ شارِ بالِه موره، اُونَا پَسِ دُورِ خورده مَرْدايِ عايِ رِه زَد. ^{۲۲} وِ نَفْرايِ كَمِينگاهِ اَمِ اَزِ شارِ بُرُ شُدِه دَ بِلِه اَزُوا اَمَد وِ اُونَا دَ مِينَكَلِ مَرْدايِ إِسرائِيلِ گَبِرِ مَنَد؛ بَنِيِ إِسرائِيلِ يِگِ تَعْدادِ شِيِ دَ يِگِ طَرَفِ اَزُوا وِ يِگِ تَعْدادِ شِيِ دَ دِيگِه طَرَفِ اَزُوا بُوَدِ وِ اُونَا رِه موكُشتِ، دَ اندازِه كِه هِيچِ كَسِ اَزُوا باقِيِ نَمَنَد وِ دُوتا نَتَنسْت. ^{۲۳} مِگَمِ پادشاهِ عايِ رِه زَنده گِرِفْت وِ اُو رِه دَ پِيشِ يوشِيعِ اُورَد.

^{۲۴} وختِيِ مَرْدايِ إِسرائِيلِ اَزِ كُشتونِ تَمَامِ باشِنْدِه هَايِ عايِ دَ دَشْتِ وِ بِيابوِ دَ جايِي كِه اُونَا رِه دُمبالِ موكَدِ خِلافِ شُد وِ پِگِ اَزُوا رِه اَزِ دَمِ شَمشِيرِ تَبِرِ كَد، اوختِه تَمَامِ مَرْدايِ إِسرائِيلِ دُورِ خورده دَ عايِ رِفْت وِ اُو رِه قَدِ دَمِ شَمشِيرِ زَد. ^{۲۵} تَمَامِ كَسايِ كِه دَ امْرُوءِ رُوزِ كُشتِه شُدِه اُفْتَد، مَرْدِ وِ خاتُوِ دوازده هزارِ نَفَرِ بُوَد، پِگِ مَرْدُمِ عايِ امِيَقَسِ بُوَد.

۲۶ چون یوشع دست خو ره که نيزه ره قد شی دراز کدُد پس کش نکد تا وختیکه پگ باشنده های عای ره کاملاً نابود کد. ۲۷ لیکن چارپایا و ولجه امزو شار ره بنی اسرائیل بلده خو د عنوان غنیمت گرفت، مطابق توره خداوند که د یوشع امر کد. ۲۸ پس یوشع عای ره سوختند و او ره بلده همیشه یگ تپه خرابه جور کد که تا امروز باقی آسته. ۲۹ و پادشاه عای ره د دار اوزو کد که تا شام د امونجی مند؛ و د غیت آفتو ششتو، یوشع امر کد که جسد ازو ره از دار تاه بیره و د پیش درگه شار پورته کنه. اونا امو رقم کد و د بله ازو یگ سنگ قلچه کته جور کد که تا امروز باقی آسته.

عهد نو د کوه عیبال

۳۰ اوخته یوشع د کوه عیبال بلده خداوند، خدای اسرائیل یگ قربانگاه آباد کد، ۳۱ امو رقم که موسی خدمتگار خداوند د بنی اسرائیل امر کد. او ره امو رقم آباد کد که د کتاب تورات موسی نوشته شده: "یگ قربانگاه از سنگای تراش نشده آباد کنید که اوزار آینی د بله شی استعمال نشده بشه." و اونا د بله ازو قربانی های سوختنی و قربانی های سلامتی د خداوند تقدیم کد. ۳۲ و د امونجی یوشع شریعت ره که موسی نوشته کد د حضور بنی اسرائیل د بله سنگا نوشته کد. ۳۳ پگ اسرائیل قد ریش سفیدا، رهبرا و قاضی های ازوا د هر دو طرف صندوق پیش روی لایبای پیشوا که صندوق عهد خداوند ره موبرد ایسته شد، ام بیگنه گو^۳ و ام اسرائیلی های اصلی، نیم ازوا پیش روی کوه جرزیم ایسته شد و نیم ازوا پیش روی کوه عیبال، امو رقم که موسی خدمتگار خداوند د اول امر کد تا اونا قوم اسرائیل ره برکت بدیه. ۳۴ بعد ازو یوشع تمام تورای شریعت ره خاند، ام برکت ها و ام نالت ها ره، امو رقم که د کتاب تورات نوشته یه. ۳۵ تمام احکامی ره که موسی امر کد، یوشع د حضور پگ جماعت اسرائیل

^۳ ۸:۳۳ یعنی مردمی که مربوط قوم اسرائیل نموشد، و له د مینکل ازوا زندگی موكد.

خاند، یگ حرف شی ره ام ایله نکد؛ خاتونو، بچکیچا و بیگنه‌گونی که د مینکل ازوا زندگی مُوكد شینید.

حیله و مکر مردم جبعون

۹ وختی پگ پادشایون ای طرف دریای اَرْدُن که د کوهستو، د تپه ها و د تمام بَغل های دریای کنه تا رُوی د رُوی لِبنان زندگی مُوكد، یعنی پادشایون حِتیا، آموریا، کِنعانیا، فرزبا، حویا و یبوسیا ای خبر ره شینید،^۲ اونا یگجای جَم شد تا قد یوشع و لشکرِ اسرائیل جنگ کنه.

۳ مگم باشنده های جبعون وختی شینید که یوشع د حق اربحا و عای چیز کار کده،^۴ اونا د حیله-و-مکر رفتار کد و چند نفرِ ازوا خود ره مثلِ قاصدا جور کده^۵ بوجی های کهنه ره د بله اَلاغ های خُو آندخت و مَشک های شراب ره که کهنه و پاره و پینه شُد، گِرِفت،^۵ و کوشره های کنده و پینه شُد ره د پای های خُو کد و کالاهای کهنه پوشید؛ تمام نانِ راه ازوا خُشک و پوپنک زده بُود.^۶ اونا پیشِ یوشع د جِلجال د خیمه‌گاه آمد د زُو و مردای اسرائیل گُفت: ”مو از یگ سرزمینِ دُور آمدے، پس آلی قد ازمو عهد بسته کنید.“^۷ لیکن مردای اسرائیل د حویای جبعونی گُفت: ”امکان دَره که شُمو د نزدیک مو زندگی کنید؛ پس مو چطور میتنی قد شُمو عهد بسته کنی؟“^۸ اونا د یوشع گُفت: ”مو خدمتگارای تُو آستی.“ یوشع دزوا گُفت: ”شُمو کی آستید و از کجا آمدید؟“^۹ اونا دز شی گُفت: ”مو خدمتگارای تُو بخاطرِ نامِ خُداوند، خُدای تُو از یگ سرزمینِ عَدَر دُور آمدے، چُون مو آوازه اَزُو و هر چیزی ره که او د مصر انجام دد، شینیدی^{۱۰} و ام د باره تمام چیزای که او د حق دُو پادشاهِ آموریا که د او طرفِ دریای اَرْدُن بُود کد، یعنی د حقِ سیحون پادشاهِ حِشبون و عوج پادشاهِ باشان که د عَشْتاروت زندگی مُوكد.^{۱۱} امزی خاطر ریش سفیدای مو و پگ باشنده های سرزمین مو دز مو

^a ۹:۴ د بعضی نُسخه ها اینی رقم نوشته یه: ”چند نفر ازوا بلده خُو نان راه تهیه کد.“

گفت: 'نانِ راهِ بلده سفرِ خو بگیرید و دَمِ راهِ ازوا رفته دزوا بگید، "مو خدمتگاری شمو آستی، پس قد ازمو عهد بسته کنید. "' ۱۲ اینی نان مو آسته که دَ روزِ آمدو گرم-و-داغ از خانه های خو بلده نانِ راهِ گرفتی تا پیش از شمو بییی، مگم آلی توخ کنید که خُشک و پوپنک زده شده. ۱۳ و امی مَشکای شراب ره که پُر کدی ام بیخی نو بود و آلی بنگرید که پاره شده؛ و امی کالاها و کوشره های مو ام بخاطرِ سفرِ دور-و-دراز کهنه شده. "' ۱۴ اوخته مردای اسرائیل از نانِ راهِ ازوا گرفته آزمایش کد و دزی باره از خُداوند مشوره نگرِفت. ۱۵ و یوشع قد ازوا صلح کده عهد بسته کد که اونا ره زنده میله و رهبرای جماعت بلده ازوا قَسَم خورد.

۱۶ لیکن سه روز بعد از عهد بسته کدو قد ازوا، بنی اسرائیل شنید که اونا دَ نزدیک و دَ گرد-و-بَر ازوا زندگی مونه. ۱۷ پس بنی اسرائیل حرکت کد و دَ روزِ سوّم دَ شارای ازوا رسید که شارای ازوا جبعون، کفیره، بتیروت و قریب-یعاریم بود. ۱۸ مگم بنی اسرائیل اونا ره نَزَد، چراکه رهبرای جماعت بلده ازوا دَ خُداوند، خُدای اسرائیل قَسَم خورد. اوخته پگِ جماعت دَ بله رهبرای نقِ نقِ کد، ۱۹ لیکن پگِ رهبرای دَ تمامِ جماعت گفت: "مو بلده ازوا دَ خُداوند، خُدای اسرائیل قَسَم خورد، پس آلی نمیتنی که دَ بله ازوا دست باله کنی. ۲۰ دَ حقِ ازوا اینی کار ره مونی: مو اونا ره زنده میلی تا بخاطرِ قَسَمی که دزوا خورد، غَضَبِ خُداوند دَ بله مونه. "' ۲۱ و رهبرای دزوا گفت: "اونا ره زنده ببیلید. " پس اونا بلده پگِ جماعت چپو میده‌گر و سَقُو شد، امو رقم که رهبرای دزوا گُفتند.

۲۲ یوشع اونا ره کوی کد و دزوا گُفت: "چرا مو ره بازی ددید و گُفتید، 'مو از شمو عَدر دور آستی،' دَ حالیکه دَ گرد-و-بَر مو زندگی مونید؟ ۲۳ پس آلی شمو نالت شدید و از جم شمو همیشه غلاما، چپو میده‌گرا و سَقُوها بلده خانه خُدای مو مقرر موشه. " ۲۴ اونا دَ جوابِ یوشع گُفت: "ازی که دَ خدمتگاری تو بطورِ واضح خبر رسید که خُداوند، خُدای تو دَ خدمتگارِ خو موسی امر کد که پگِ امزی سرزمی ره دز شمو بدیه

و شُمو تمامِ باشنده های امزی سرزمی ره از پیشِ رُوی خُو نابُودِ کنید، مو از خاطرِ جان های خُو از شُمو غَدَر ترس خوردی و امی کار ره کدی. ^{۲۵} و آلی اینه، مو دَ دِستای تُو آستی؛ هر کاری که دَ نظر تُو خُوب و دُرُست معلوم موشه دَ حق مو انجام بَدی. ”

^{۲۶} پس اُو دَ حقِ ازوا اینی کار ره کد: اُو اونا ره از دِستِ بَنیِ اسرائیلِ خلاص کد و اونا جِبعونیا ره نَکُشت. ^{۲۷} مگم یوشع دَ امزُو روز اونا ره بَلدِه جماعت و قُربانگاهِ خُداوند دَ هر جایی که اُو اِنتِخاب کد، چپو میده گَر و سَقُو مَقَرَر کد که تا اِمروز اِدامه دَره.

اَفْتُو دَ جای خُو ایسته موشه

۱ وختیکه اَدونی صدیقِ پادشاهِ اورشَلیم شِنید که یوشعِ عای ره گِرِفته و اُو ره کاملاً تَباه کده و کاری ره که دَ حقِ اَریحا و پادشاهِ شی کُدد، اَمُو کار ره دَ حقِ عای و پادشاهِ شی ام کده و باشنده های جِبعونِ قدِ اسرائیلِ صلح کده و دَ مینکلِ ازوا زندگی مونه، ^۲ اُو غَدَر ترس خورد، چراکه جِبعون یگِ شارِ کُته و مِثِلِ یکی از شارای شاهانه بُود؛ اُو از عای کده کُته تر بُود و پگِ مَرَدای شی ام دلیر-و-جنگی.

^۳ پس اَدونی صدیقِ پادشاهِ اورشَلیم دَ هوهامِ پادشاهِ جِبرون، پرامِ پادشاهِ یَرَموت، یافِیعِ پادشاهِ لَاحِیش و دِیبرِ پادشاهِ عِگلونِ پیغامِ رَبی کده گُفت: ^۴ ” دَ دِیرِ ازمه بَیید و مَره کومکِ کُنید تا دَ بَله جِبعون حَمله کنی، چراکه اُو قدِ یوشع و بَنیِ اسرائیلِ صلح کده. ”

^۵ اوخته اَمُو پَنجِ پادشاهِ اَموریا، یعنی پادشاهِ اورشَلیم، پادشاهِ جِبرون، پادشاهِ یَرَموت، پادشاهِ لَاحِیش و پادشاهِ عِگلونِ قُوای خُو ره یگجای کد و قدِ تمامِ لشکرِ خُو سربله رفته رُوی دَ رُوی جِبعونِ حَیمه زَد و قدِ اَزُو جنگ کد.

^۶ دَ امزُو عَیتِ مَرَدُمِ جِبعونِ دَ یوشعِ که دَ جِلجالِ دَ حَیمه گاه بُود، پیغامِ رَبی کده گُفت: ” خِدَمَتگَرایِ خُو ره ایله نَکُو؛ دَ زُودی پیشِ مو اَمده مو ره نِجاتِ بَدی و دَزِ مو کومکِ کُو، چُونِ پگِ پادشایونِ اَموریا که دَ کوهستو زندگی مونه، دَ خِلافِ مو جَم شُدِه. ”

^۷ پس یوشع از جِلجالِ سربله رفت و تمامِ مَرَدایِ جنگی که دَ مینکلِ ازوا پگِ مَرَدایِ

دلیر ام بود، قد از وقتی رفت. ^۸ و خداوند دَ یوشع گفت: "ازوا ترس نخور، چون ما اونا ره دَ دِسْتِ ازتو تسلیم کدیم؛ هیچ کدَمِ ازوا دَ برابر تو ایسته شُده نَمِیْتنه." ^۹ پس یوشع از جِلجال تمام شاو راه رفت و بے خیر دَ بِلَه ازوا حمله کد. ^{۱۰} و خداوند اونا ره دَ پیشِ اسرائیل دَ سردرگمی آندخت و اسرائیلیا اونا ره دَ جبعون قد کُشتارِ عَدَر کُنه کُشت؛ و اونا ره دَ راهِ گردَنه بَیت-حورون دُمبال کده تا عَزْبِقَه و مقیده کُشتار کد. ^{۱۱} دَ عَیْتِیکه اونا از پیشِ اسرائیل دُوتا مُوکد و دَ سرشیوکی بَیت-حورون بُود، خداوند تا عَزْبِقَه از آسمو دَ بِلَه ازوا زاله های کُنه بازند و اونا مُرد. تعدادِ کسای که دَ وسیله زاله مُرد، از تعدادِ کسای که دَ وسیله شمشیرِ بنی اسرائیل کُشته شُد کَلوتر بُود.

^{۱۲} دَ امزُو روز که خداوند اموریا ره دَ بنی اسرائیل تسلیم کد، یوشع قد خداوند دَ حُضُورِ بنی اسرائیل گپ زده گُفت:

"آی آفتو دَ بِلَه جبعون ایسته شو،

و آی ماهتو دَ بِلَه دَرِه ایلون."

^{۱۳} پس آفتو ایسته شُد

و ماهتو از حرکت مند

تا قوم از دُشمنای حُو انتقام گرفت.

آیا امی دَ کتابِ یاشر نوشته نیبه که آفتو دَ مینکلِ آسمو ایسته شُد و دمزُو روز عَجَله نکد که بشینه؟ ^a ^{۱۴} رقم امزُو روز آلی پیش ازُو و بعد ازُو رُخ نَدده که خداوند دَ آوازِ انسان گوش بدیه، چون خداوند بلده اسرائیل جنگ مُوکد.

^{۱۵} بعد ازُو یوشع قد پگِ لَشکرِ اسرائیل پس دَ جِلجال دَ خَیمه گاه آمد.

^a ۱۰:۱۳ دَ جای "دمزُو روز" دَ زبونِ عبرانی "تقریباً یگ روز کامل" نوشته یه.

کُشتون پَنج پادشاه

۱۶ دَ امْرُو غَیْتِ امُو پَنج پادشاهِ اموریا دُوتا کده خودون ره دَ مَقیده دَ یگ غار تاشه کد؛ ۱۷ و دَ یوشع خبر دده شد که: ”امو پَنج پادشاه پیدا شُده و اونا دَ مَقیده دَ یگ غار تاشه آسته.“ ۱۸ یوشع گُفت: ”سنگای کنه ره دَ دانِ غار لول بَدید و نفرا ره مقرر کُنید که دَ بِلِه ازوا پیره کُنه؛ ۱۹ لیکن خودون شُمو دَ اُونجی نَشَنید، بَلکه دُشمنای خُو ره دُمبال کَیید و از پُشت دَ بِلِه ازوا حمله کَیید. اونا ره نیلید که دَ شارای خُو داخل شُنه، چُون خُداوند، خُدای شُمو اونا ره دَ دِستِ از شُمو تسلیم کده.“ ۲۰ وختیکه یوشع و بنی اسرائیل از کُشتونِ ازوا قد کُشتارِ غدر کنه خلاص شُده و اونا از بین رفت، باقی مَنده های ازوا که زنده مَندُد دَ شارای دیوالدار داخل شُد. ۲۱ اوخته پگِ قومِ صحیح-و-سلامت دَ پیشِ یوشع دَ خیمه گاه دَ مَقیده پس آمد و هیچ کس جُرأت نکد که دَ خِلافِ بنی اسرائیل زیون خُو ره شور بَدیه.

۲۲ بعد ازو یوشع گُفت: ”دانِ غار ره واز کَیید و امُو پَنج پادشاه ره از غار بُر کده پیشِ ازمه بَیرید.“ ۲۳ پس اونا امُو رقم کد و امُو پَنج پادشاه، یعنی پادشاهِ اورشَلیم، پادشاهِ جبرون، پادشاهِ یرموت، پادشاهِ لَاحیش و پادشاهِ عِگلون ره از غار بُر کده دَ پیشِ ازو آورد. ۲۴ وختی پادشایو ره بُر کده پیشِ یوشع آورد، یوشع پگِ مردایِ اسرائیل ره کوی کد و دَ قومندانایِ مردایِ جنگی که قد ازو رفتُد، گُفت: ”پیشِ بَیید و پای های خُو ره دَ بِلِه گردونایِ امزی پادشایو بَیید.“ پس اونا پیشِ آمد و پای های خُو ره دَ بِلِه گردونایِ ازوا ایشت. ۲۵ و یوشع دَزوا گُفت: ”ترس نَخورید و وَحشت زده نَبشید، بَلکه قوی و دلیر بَشید، چُون خُداوند قد پگِ دُشمنایِ شُمو که قد ازوا جنگ مُونید، امی کار ره مونه.“ ۲۶ بعد ازو یوشع اونا ره زده کُشت و دَ پَنج درختِ اوزو کد که جَسَدایِ ازوا تا شام دَ درختا اوزو مَند. ۲۷ دَ غَیْتِ آفتو شِشتو یوشع امر کد که جَسَدایِ ازوا ره

از درختا تاه كُنه؛ اونا امو رقم كد و اونا ره د امزو غار پورته كد كه د اونجی تاشه شُدد و سنگای كنه ره د دان غار لول دد كه تا امروز باقی آسته.

۲۸ د امزو روز یوشع مقیده ره گرفت و شار و پادشاه شی ره قد دم شمشیر زد. او پگ نفرای ره كه د مَنه شی بود كاملاً نابود كد و هیچ كس ره باقی نه‌ایشت. او د حق پادشاه مقیده امو كار ره كد كه د حق پادشاه اریحا كُدد.

تَصْرُف كدون دیگه شارای آموریا

۲۹ اوخته یوشع قد پگ اسرائیل از مقیده حرکت كده د لَبنه رفت و قد لَبنه جنگ كد. ۳۰ خُداوند لَبنه ره ام قد پادشاه شی د دِسْتِ اسرائیل تسلیم كد و یوشع شار و تمام كسای ره كه د مَنه شی بود قد دم شمشیر زد و هیچ كس ره باقی نه‌ایشت. او د حق پادشاه شی امو كار ره كد كه د حق پادشاه اریحا كُدد.

۳۱ بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل از لَبنه حرکت كده د لاخیش رفت و رُوی د رُوی شی خیمه زده قد شی جنگ كد. ۳۲ خُداوند لاخیش ره د دِسْتِ اسرائیل تسلیم كد و یوشع او ره د روزِ دوّم تَصْرُف كد و شار و پگ كسای ره كه د مَنه شی بود قد دم شمشیر زد، امو رقم كه د حق لَبنه كُدد. ۳۳ دَمَزو غَیْت هورام پادشاه جازر د كومك لاخیش اَمُدد، مگم یوشع او و قوم شی ره ام زد، د اندازه كه یگ نفر ازوا ره باقی نه‌ایشت.

۳۴ از لاخیش یوشع قد پگ اسرائیل حرکت كده د عِگلون رفت و رُوی د رُوی شی خیمه زده قد ازو جنگ كد ۳۵ و د امزو روز او ره گرفت. اونا شار ره قد دم شمشیر زد و پگ كسای ره كه د مَنه شی بود د امزو روز كاملاً نابود كد، امو رقم كه د حق لاخیش كُدد.

۳۶ بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل از عِگلون سربله د جِبرون رفت و قد ازو جنگ كده ۳۷ او ره گرفت و او ره قد پادشاه شی، شارای شی و پگ كسای كه د مَنه ازو بود قد

دَمِ شمشیرِ زَد؛ اُو هیچ کس ره باقی نه‌ایشت، اُمو رقم که دَ حقِ عِگلون کد و اُو ره قد پِگِ کسای که دَ مَنه اَزو بُود، کامِلاً نابُود کد.

^{۳۸} بعد اَزو یوشع قد پِگِ اسرائیل پس دَور خورده دَ دبیرِ اَمَد و قد اَزو جنگ کد
^{۳۹} و اُو ره قد پادشاه و پِگِ شارای شی گِرِفت. اُو اونا ره قد دَمِ شمشیرِ زَد و تمامِ کسای ره که دَ مَنه اَزو بُود کامِلاً نابُود کد و هیچ کس ره باقی نه‌ایشت. اُمو کار ره که دَ حقِ جِبرون و دَ حقِ لَبنه و پادشاهِ شی کُدُد، اُمو کار ره دَ حقِ دبیر و پادشاهِ شی کد.
^{۴۰} پس یوشع تمامِ اَمزو سرزمی، یعنی کوهستو، جَنوب، تِپه ها، دامنه ها و پادشایونِ ازوا ره شکست دَد. اُو هیچ کس ره باقی نه‌ایشت و پِگِ زنده‌جانا ره کامِلاً نابُود کد، اُمو رقم که خُداوند، خُدا یِ اسرائیل اَمر کُدُد. ^{۴۱} یوشع اونا ره از قَادِش بَرنیع تا عَزَه و دَ تمامِ سرزمینِ جوشن تا جِبعون شکست دَد. ^{۴۲} یوشع پِگِ اَمزو پادشایو و سرزمینِ ازوا ره دَ یِگِ زمان تَصَرَف کد، چراکه خُداوند، خُدا یِ اسرائیل بَلده اسرائیل جنگ کد.
^{۴۳} بعد اَزو یوشع قد پِگِ اسرائیل پس دَ جِلجال دَ خِیمه‌گاه اَمَد.

شکستِ پادشایونِ شمال

۱ وختی یابین پادشاهِ حاصور ای چیزا ره شنید، اُو دَ یوباب پادشاهِ مادون و دَ پادشاهِ شمرون و دَ پادشاهِ آخشاف پیغامِ رِبی کد، ^۲ امچنان دَ پادشایونی که دَ کوهستونِ شمالی، دَ دَشت دَ جَنوبِ کِنروت، دَ تِپه ها و دَ نافوت-دور دَ غَرَب بُود ^۳ و دَ کِنعانیا دَ شَرَق و غَرَب، دَ اَموربا، دَ حِتیا، دَ فرزبا، دَ یبوسیا دَ کوهستو و دَ جویای تِی حرمون دَ سرزمینِ مِصفه. ^۴ اوخته اونا قد پِگِ لشکرای خُو که نفرای کَلو بُود و تِعدادِ ازوا رقمِ ریگِ دریا بُود، قد اَسپ ها و گاڈی های کَلو بُر شُدِه اَمَد.
^۵ پِگِ امزی پادشایو لشکرای خُو ره یِگجای کد و اَمده دَ نزدیکِ آوهای میروم خِیمه زَد تا قد اسرائیل جنگ کنه.

۶ اوخته خُداوند دَ یوشع کُفت: "ازوا ترس نَخور، چُون صَباح دَ امزی غَیت پَگ ازوا ره کُشته-شُدِه دَ اسرائیل تسلیم مُونم. شُمو باید سِنگیِر پای اَسپ های ازوا ره مُونتی کنید و گاڈی های جنگی ازوا ره دَ آتِش دَر بَدید."

۷ پس یوشع قد پَگ مَرَدای جنگی دَ خِلافِ ازوا دَ نزدیکِ آوهای میروم اَمَد و دَ بِلِه ازوا هُجُوم اُورَد؛^۸ و خُداوند اُونا ره دَ دِستِ اسرائیل تسلیم کد، دَ دِستِ کسای که اُونا ره زَد و تا صیدون بُزرگ و مِسرِفوت مایم و تا شَرَقِ دَرِه مِصفِه دُمبال کد. بَنیِ اسرائیل اُونا ره تا وختی زَد که هیچ کُدم ازوا باقی نَمَند.^۹ و یوشع دَ حقِ ازوا اُمُو کار ره کد که خُداوند دَرُو اَمَر کُدد: اُو سِنگیِرِ پای اَسپ های ازوا ره مُونتی کد و گاڈی های جنگی ازوا ره دَ آتِش دَر دَد.

۱۰ اوخته یوشع پس دَور خورد و حاصور ره گِرِفته پادشاهِ شی ره قد دَمِ شمشیر زَد، چُون حاصور دَ امزُو غَیت سِرِ پَگِ امزُو مَمَلکَتِ ها بُود.^{۱۱} و اُونا پَگِ کسای ره که دَ مَنِه شار بُود قد دَمِ شمشیر زَدِه کامِلًا نَابُود کد و هیچ زنده جان باقی نَمَند؛ و یوشع حاصور ره دَ آتِش دَر دَد.

۱۲ یوشع پَگِ شارای امزُو پادشایو ره قد تمامِ پادشایونِ ازوا گِرِفت و اُونا ره قد دَمِ شمشیر زَدِه کامِلًا نَابُود کد، اُمُو رَقم که مُوسی خِدَمتگارِ خُداوند اَمَر کُدد.^{۱۳} مگم اسرائیل شارای ره که دَ تِپِه ها قرار دَشت دَر نَدَد، بَغیر از حاصور که یوشع اُو ره سوختند.^{۱۴} بَنیِ اسرائیل پَگِ وُلجِه امزُو شارا ره قد چارپایای ازوا بَلدِه خُو دَ عِنوانِ غَنیمَتِ گِرِفت، لیکن تمامِ نفرای ازوا ره قد دَمِ شمشیر زَدِه کامِلًا نَابُود کد و هیچ زنده جان ره باقی نَه اِیشت.^{۱۵} اُمُو رَقم که خُداوند دَ خِدَمتگارِ خُو مُوسی اَمَر کُدد، اُمُو رَقم مُوسی دَ یوشع اَمَر کد و یوشع اُمُو کار ره انجام دَد؛ اُو از پَگِ چیزای که خُداوند دَ مُوسی اَمَر کُدد، هیچ چیز شی ره نانجام دَدِه نَه اِیشت.

۱۶ پس یوشع تمامِ امزُو سرزمی ره تَصَرُف کد: کوهستو، تمامِ جَنُوب، پَگِ سرزمینِ جوشن، تِپِه های غَربی، دَشت، کوهستونِ اسرائیل و تِپِه های شی^{۱۷} و از کوهِ حَالِق

که سُونِ سَعِيرِ باله موره تا بعل جاد که دَ دَرّه لِبْنانِ تَيْلونِ کوهِ حِرْمونِ آسته. اُو تمام پادشایونِ ازوا ره گِرِفت و اونا ره زده کُشت. ۱۸ یوشع روزای کَلو قد امزی پادشایو جنگ کد. ۱۹ هیچ کَدَمِ امزُو شارا قد بَنیِ اِسْرَائیلِ صَلحِ نَکد، بَغیر از حویای که باشنده های جِبْعونِ بُوَد؛ پَگِ ازوا دَ جنگِ گِرِفته شُد؛ ۲۰ چُونِ ایِ کارِ خُداوندِ بُوَد، چراکه اُو دِلِ های ازوا ره سخت کد تا اونا دَ خِلَافِ اِسْرَائیلِ دَ جنگِ بییه و بَنیِ اِسْرَائیلِ اونا ره کاملاً نَابُودِ کنه و دَ بِلَهِ ازوا رَحْمِ نَشْنه، بَلْکِه اونا از بَینِ بُرده شُنه، اَمُو رَقْمِ که خُداوند دَ مُوسایِ اَمَرِ کُود.

۲۱ دَ امزُو غَیتِ یوشعِ اَمَدَه عَنَاقِیا[‡] ره از کوهستونِ حِبرون، دِیبر، و عَناب و از پَگِ کوهستونِ یَهُودا و تمامِ کوهستونِ اِسْرَائیلِ از بَینِ بُرد. یوشعِ اونا ره قد شارای ازوا کاملاً نَابُودِ کد. ۲۲ از عَنَاقِیا هیچ کس دَ سرزمینِ بَنیِ اِسْرَائیلِ باقی نَمَد، مَگم دَ غَزَه، جَت و اَشَدودِ یِگونِ ازوا باقی مَند. ۲۳ پس یوشعِ پَگِ امزُو سرزمی ره دَ مُطابِقِ چِیزی که خُداوند دَ مُوسایِ گُفَتُد، گِرِفت؛ و یوشعِ اُو ره دَ مُطابِقِ تَقْسِیماتِ طایفه های ازوا دَ عَنوانِ مُلْکِیتِ بَلَدِه ازوا دَد. و سرزمی از جنگ آرام شُد.

پادشایونی که از مُوسایِ شِکست خورد

۱۲^۱ اینمیا پادشایونِ امزُو سرزمی آسته که بَنیِ اِسْرَائیلِ زَد و سرزمینِ ازوا ره دَ طرفِ شرقِ درِیایِ اَرْدُنِ از دَرّه اَرْنونِ تا کوهِ حِرْمونِ قد پَگِ عَرَبِه شَرَقِی تَصَرُفِ کد:

۲ سِیحونِ پادشاهِ اَمُوریا که دَ حِشْبونِ زِندگیِ مُوکد. حُکمرانیِ اَزُو از عَرُوعِیرِ که دَ بَغِلِ دَرّه اَرْنونِ آسته و تا مینکلِ دَرّه و نِیمِ جِلْعادِ و تا دَرّه یَبُوقِ که سرحدِ عَمونیا آسته، اِدامه دَشت. ۳ اُو امچنان دَ بِلَهِ دَشتِ شرقِ دریاچه اَرْدُنِ تا درِیایِ کِنروت

[‡] ۱۱:۲۱ عَدَدِها ۱۳:۳۳

و سُون بَيْت-یشیموت تا دریای مُرده، یعنی دریای که دَ دشت آسته، و طرفِ جَنُوب تا تینَه حِصّه دامونِ پیسگه حُکمرانی مُوكد.

۴ و عوج پادشاهِ باشان که یکی از باقی‌منده های رِفائیا بُود و دَ عشتاروت و اِدِرعی زندگی مُوكد؛^۵ او دَ بِلَه کوهِ حِرْمون، سَلِخه و پگِ باشان تا سرزمینِ چِشُوریا و مَعکیا و نِیمِ جِلعاد و تا سرحدِ سِیحون پادشاهِ حِشبون حُکمرانی مُوكد. ^۶ مُوسیٰ خِدمتگارِ خُداوند و بنیِ اِسرائیل اونا ره زَد؛ و مُوسیٰ خِدمتگارِ خُداوند سرزمینِ ازوا ره دَ رثوینیا، جادیا و نِیمِ طایفه مَنَسّی دَ عِنوانِ مُلکیت دَد.

پادشایونی که از یوشع شکست خورد

۷ یوشع و بنیِ اِسرائیل پادشایونِ سرزمینِ طرفِ غَرَبِ دریای اَرْدُن ره زَد، که از بَعَل جاد دَ دَرّه لَبنان تا کوهِ حَالق که سُونِ سَعیرِ باله موره، جای بُود و باشِ ازوا بُود. و یوشع سرزمینِ ازوا ره دَ طایفه های اِسرائیل دَ مُطابِقِ تَقسیماتِ ازوا دَ عِنوانِ مُلکیت دَد. ^۸ اُمُو سرزمی شاملِ کوهستو، تپه ها، دشت، دامنه ها، بیابو، جَنُوب و سرزمینِ حِتیا، اَمُوریا، کِنعانیا، فَرزیا، حویا و یبوسیا مُوشُد. نام های امزُو پادشایو اینیا بُود:

۹ پادشاهِ اَریحا، یگ؛

پادشاهِ عای که دَ پَالوی بَیت تیل آسته، یگ؛

۱۰ پادشاهِ اورشَلیم، یگ؛

پادشاهِ جِبرون، یگ؛

۱۱ پادشاهِ یَرْمُوت، یگ؛

پادشاهِ لَاحِیش، یگ؛

۱۲ پادشاهِ عِگلون، یگ؛

پادشاهِ جازر، یگ؛

۱۳ پادشاهِ دِیبر، یگ؛

- پادشاهِ جادر، یگ؛
 ۱۴ پادشاهِ حُرما، یگ؛
 پادشاهِ عَراد، یگ؛
 ۱۵ پادشاهِ لِبْنه، یگ؛
 پادشاهِ عَدْلَام، یگ؛
 ۱۶ پادشاهِ مَقیده، یگ؛
 پادشاهِ بَیتِئیل، یگ؛
 ۱۷ پادشاهِ تَبُوح، یگ؛
 پادشاهِ جِفر، یگ؛
 ۱۸ پادشاهِ اَفیق، یگ؛
 پادشاهِ لشارون، یگ؛
 ۱۹ پادشاهِ مادون، یگ؛
 پادشاهِ حاصور، یگ؛
 ۲۰ پادشاهِ شِمرون، یگ؛
 پادشاهِ اَخشاف، یگ؛
 ۲۱ پادشاهِ تَناخ، یگ؛
 پادشاهِ مِگیدو یگ
 ۲۲ پادشاهِ قَادِش، یگ؛
 پادشاهِ یُقنعام دَ کَرَمیل، یگ؛
 ۲۳ پادشاهِ دور دَ نَافَتِ دور، یگ؛
 پادشاهِ گوئیم دَ جَلیلیه،^a یگ؛
 ۲۴ پادشاهِ تَرصه، یگ؛

^a ۱۲:۲۳ دَ جای «جلیلیه» دَ بعضی نُسخه ها «جَلجال» نوشته یه.

جای های که هنوز تصرف نشده

۱۳

۱ وختی یوشع پیر و سالخورده شد، خداوند دَرُو گفت: "تو پیر و سالخورده شدی و هنوز زمین گلو باقی مانده که باید تصرف شنه؛ ۲ زمینی که باقی مانده اینی آسته: پگ سرزمین فلسطینیا و چشوریا ۳ از شیحور که د شرق مصر آسته تا سرحد عقرون طرف شمال که از جمله سرزمین کنعانیا حساب موشه؛ یعنی سرزمین پنج حکمران فلسطینیا که د بله غزه، آشدود، أشقلون، جت، عقرون و عوه حکمرانی مونه؛ ۴ د جنوب تمام سرزمین کنعانیا و میعاره که د صیدونیا تعلق دره تا افیق و تا سرحد آموریا؛ ۵ سرزمین جبلیا و پگ لبنان سون شرق، از بعل جاد که د دامون کوه حرمون آسته تا لیوحمات؛ ۶ پگ باشنده های کوهستو از لبنان تا مسرفوت مایم یعنی پگ صیدونیا. ما خود مه اونا ره از پیش روی بنی اسرائیل هی مونت؛ تو تنها امو سرزمی ره د وسیله پشک د عنوان ملکیت بلده بنی اسرائیل تقسیم کو، امو رقم که دز تو امر کردیم. ۷ پس آلی امو سرزمی ره بلده نه طایفه و نیم طایفه منسی د عنوان ملکیت تقسیم کو."

تقسیم سرزمین شرق دریای اردن

۸ رئوبینیا و جادیا قد دیگه نیم طایفه منسی، ملک خو ره که موسی د او طرف دریای اردن سون شرق دزوا ددد، گرفت، امو رقم که موسی خدمتگار خداوند دزوا تقسیم کدد. ۹ او عروعیر ره که د بغل دره ارنون آسته و شاری ره که د منبه دره قرار دره و پگ دشت میدبا ره تا دیبون، ۱۰ و پگ شارای سیحون پادشاه آموریا ره که د حشون تا سرحد عمونیا حکمرانی موكد، ۱۱ و جلعاد و سرزمین چشوریا، معکیا، پگ کوه حرمون و تمام باشان ره تا سلخه، ۱۲ و تمام سرزمین عوج پادشاه باشان ره که د عشتاروت و

اِدْرَعَى حُكْمَرَانِي مُوَكَّد، دَزْوَا دَدَد؛ عَوْجَ از جَمِ باقی‌مانده‌های رِفَائِيَا بُود. آمِيَا رِه مُوسَى
 شِكْسَت دَدَه امْرُو سرزَمِي هِي كَد. ۱۳ مِگَم بَنِي إِسْرَائِيلِ جِشُورِيَا و مَعَكِيَا رِه هِي نَكَد؛
 پِس مَرْدَمِ جِشُور و مَعَكِه تا امْرُوز د مِينَكَلِ إِسْرَائِيلِ زِنْدَگِي مُونِه.
 ۱۴ لِيكِن دَ طَايِفَه لَاوِي مُوسَى هِيچ مُلْك نَدَد، چِرَاكِه هَدِيَه هَايِ خُاصِ خُداوند، خُدايِ
 إِسْرَائِيلِ تَقْسِيمِ اَزْوَا اَسْتِه، اَمُو رَقَمِ كِه خُداوند دَزْوَا كُفْت.

سَرزَمِينِ طَايِفَه رَثُوبِينِ

۱۵ مُوسَى دَ طَايِفَه اَوْلَادِه رَثُوبِينِ دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ اَزْوَا زَمِي دَدَد. ۱۶ مُلْك
 اَزْوَا از عَرَوَعِيرِ كِه دَ بَغَلِ دَرَه اَرْنُونِ اَسْتِه شُرُوعِ مُوشُدْ تا شَارِي كِه دَ مَنِه دَرَه اَسْتِه تا
 اَوَارِي پَالُوِي مِيدِبَا، ۱۷ حِشْبُونِ و پِگِ شَارَايِ گِرْد-و-بَرِ شِي كِه دَ اَوَارِي اَسْتِه، يِعْنِي
 دِيبُونِ، بَامُوتِ بَعَلِ، بَيْتِ بَعَلِ مِعُونِ، ۱۸ يَهْصَه، قَدِيمُوتِ، مِيْفَاعَتِ، ۱۹ قَرِيْتَايِمِ، سِبْمَه،
 صِرْتِ-شَحْرِ كِه دَ بِلَه تِپَه دَرَه اَسْتِه، ۲۰ بَيْتِ فِعْغُورِ، پِيدَمُونِ پيسِگِه و بَيْتِ يَشِيْمُوتِ اِدَامَه
 دَشْتِ، ۲۱ يِعْنِي پِگِ شَارَايِ اَوَارِي و تَمَامِ مَمْلَكَتِ سِيْحُونِ پَادِشَاهِ اَمُورِيَا كِه دَ حِشْبُونِ
 حُكْمَرَانِي مُوَكَّد، دَزْوَا تَعَلُقِ مِيْگِرِفْت. مُوسَى سِيْحُونِ و رَهْبِرَايِ مَدِيَانِ، يِعْنِي اَوِي،
 رَاقَمِ، صُورِ، حُورِ و رِبْعِ رِه كِه مِيرِ هَايِ سِيْحُونِ بُود و دَ امْرُو سرزَمِي زِنْدَگِي مُوَكَّد،
 شِكْسَت دَدَد. ۲۲ بَنِي إِسْرَائِيلِ بِلِعَامِ بَاچِه بَعُورِ رِه كِه پَالِگَرِي مُوَكَّد اَمِ قَدِ شَمَشِيرِ كُشْتِ؛
 اَرَعِ، اُو اَمِ دَ جَمِ كُشْتِه شُدِه هَا بُود. ۲۳ سَرْحَدِ اَوْلَادِه رَثُوبِينِ دَرِبَايِ اَرْدُنِ و بَغْلَايِ شِي
 بُود. اِي مُلْكِ اَوْلَادِه رَثُوبِينِ دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ اَزْوَا بُود قَدِ شَارَا و اَغِيلَايِ شِي.

سَرزَمِينِ طَايِفَه جَادِ

۲۴ مُوسَى دَ طَايِفَه جَادِ، يِعْنِي دَ اَوْلَادِه جَادِ دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ اَزْوَا زَمِي دَدَد.
 ۲۵ و مُلْكِ اَزْوَا يَعْزِيرِ و تَمَامِ شَارَايِ جِلْعَادِ و نِيمِ سَرزَمِينِ عَمُونِيَا بُود و تا عَرَوَعِيرِ كِه
 رُوِي دَ رُوِي رِبَه اَسْتِه اِدَامَه دَشْتِ؛ ۲۶ اَمِچُنَانِ از حِشْبُونِ تا رَامَتِ-مِصْفَه و بَطُونِيمِ؛ و

از مَحْنَائِیم تا سرحدِ دِیبر ^{۲۷} و دَ مَنَه دَرَه بَیتِ هارام، بَیتِ نِمره، سُکوت و صافون و باقی مَمَلکَتِ سِیحون پادشاهِ حِشبون و دریاچه اَرْدُن و بَغلای شی تا آخِرِ دریای کِیْرَت اُو طرفِ دریای اَرْدُن سُون شَرَق. ^{۲۸} اینمی مُلکِ اَوْلادِه جاد دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابَه های ازوا بُوْد قَد شارا و اَغیلای شی.

سرزمینِ نِیمِ طایفه مَنَسّی

^{۲۹} مُوسای دَ نِیمِ طایفه مَنَسّی ام زمی دَد که دَ نِیمِ طایفه مَنَسّی دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابَه های ازوا تَعْلُقِ گِرِفَت. ^{۳۰} مُلکِ ازوا از مَحْنَائِیم شُرُوعِ مُوشَد و پَگِ باشان، یعنی تمام مَمَلکَتِ عوج پادشاهِ باشان و تمامِ اَغیلای یائیر که دَ باشان بُوْد، جُمَلَه شصت شار ^{۳۱} و نِیمِ جِلعاد و عَشْتاروت و اِدْرعی که شارای مَمَلکَتِ عوج دَ باشان بُوْد دَزوا تَعْلُقِ مِیگِرِفَت؛ اَمیا دَ اَوْلادِه ماخیر باچه مَنَسّی یعنی دَ نِیمِ اَوْلادِه ماخیر دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابَه های ازوا تَحْوِیلِ دَدَه شُد.

^{۳۲} اینمیا زَمینی بُوْد که مُوسای دَ دَشْتِ های مَوآب دَ اُو طرفِ دریای اَرْدُن دَ شَرَقِ اَرِیحا دَ عِنوانِ مُلکِیتِ تَقْسِیمِ کَد. ^{۳۳} مَگم دَ طایفه لای مُوسای هِیچ مُلک-و-زمی نَدَد، چَراکه حَقِ خُداوند، خُدای اِسْرائیلِ تَقْسِیمِ ازوا آسْتَه، اُمُو رَقم که دَزوا کُفَت.^a

تقسیمِ زمینایِ غَرَبِ دریای اَرْدُن

۱ اینیا مُلکِ های آسْتَه که بَنی اِسْرائیلِ دَ سرزمینِ کِنعان دَ دِستِ اُورَد، مُلکِ های که اِلعازار پِیشوا، یوشع باچه نُون و کَثَه کَلونای طایفه های بَنی اِسْرائیلِ بَلَدِه ازوا تَقْسِیمِ کَد. ^۲ مُلکِ ازوا دَ وَسِیلَه پَشک بَلَدِه اَمْرُو نُه طایفه و نِیمِ طایفه تَعیین شُد، اُمُو رَقم که خُداوند دَ وَسِیلَه مُوسای اَمْر کُدَد. ^۳ چُون مُوسای مُلکِ دُو طایفه و نِیمِ

^a ۱۳:۳۳ ازی که لاویا تَقْسِیمِ مُلک-و-زمی نَدَشْت، خُداوند دَ یازده طایفه دِیگَه اِسْرائیلِ اَمْر کَد که هدیه ها و ده-یگِ های خُو ره که حَقِ خُداوند آسْتَه دَ لاویا بَدیه تا اُمُو چِیزا تَقْسِیمِ ازوا بَشَه.

طایفه ره دَ شرقِ دریای اُردُن دَده بُود، لیکن دَ مینکلِ بَنیِ اسرائیلِ دَ لاویا هیچ مُلک نَدَد. ^۴ باچه های یوسفِ مَنَسّی و اِفرایم دُو طایفه حساب شُد تا دوازده پوره شُنه. پس دَ لاویا هیچ تقسیمِ دَده نَشُد، لیکن شارِها بلدهِ زندگی کدو و علفچَرِها بلدهِ گله و رِمه ازوا دَده شُد. ^۵ اُمُو رقم که خُداوند دَ موسیٰ اَمَر کُدد، بَنیِ اسرائیلِ اُمُو رقم عمل کده زمی ره تقسیم کد.

تقسیمِ کالیب

^۶ اوخته اولاده یهودا دَ جِلجالِ پیشِ یوشعِ اَمَد و کالیب باچه یفنه قِنیزی دَزُو کُفت: "چیزی ره که خُداوند دَ باره ازمه و ازتُو دَ قَادِشِ بَرَنیعِ دَ موسیٰ مَرِدِ خُدا کُفت دَ یاد تُو منده؟" ^۷ ما چلِ ساله بُودُم که موسیٰ خِدمتگارِ خُداوند مَره از قَادِشِ بَرَنیعِ بلدهِ جاسوسی امزی سرزمی رِبی کد؛ و ما بلدهِ اَزُو خِبرِ راست اُورُدُم. ^۸ مگم برارونِ اسرائیلی مه که قد ازمه رفتُد دِلِ قَوْمِ ره بے جُرأت کد؛ و لے ما از خُداوند، خُدا ی خُو قد تمام دِلِ پیروی کُدُم. ^۹ و دَ امزُو روزِ موسیٰ قَسَمِ خورده کُفت: 'دَ امزُو سرزمی که پای تُو ایشته شُد، اُو بلدهِ ازتُو و اولادای تُو مُلکِ اَبَدی موشه، چراکه تُو از خُداوند، خُدا ی مه قد تمام دِلِ پیروی کدی.' ^{۱۰}

^{۱۰} و آلی بِنگرید، خُداوند اُمُو رقم که کُفتُد، مَره دَ امزی چل و پَنج سال زنده نِگاه کده، یعنی از وختیکه خُداوند ای توره ره دَ موسیٰ کُفت و از غَیْتیکه قَوْمِ اسرائیلِ دَ بیابو دَ سَفَرِ بُود؛ و آلی، اینه ما اِمروزِ هشتاد و پَنج ساله اَسْتُم. ^{۱۱} اِمروزِ هنوز ما قَوی اَسْتُم مِثِلِ امزُو روز که موسیٰ مَره دَ جاسوسی رِبی کد؛ قَوْتِ مه اُمُو رقم که دَ اُو وخت بُود، آلی اِم قَوْتِ مه اُمُو رقم اَسْتِه، چی بلدهِ جنگ کدو و چی بلدهِ رفتو و اَمَدو. ^{۱۲} پس آلی امی کوهستو ره که خُداوند دَ امزُو روز دَ باره شی کُفت، دَز مه بدی؛ چُون

† ۱۴:۹ عددها؛ ۱۴:۳۰؛ تثنیه ۱:۳۶

تُو دَ امْرُو روز شنبیدی[‡] که عَنَاقِبَا دَ اُونَجِي بُود، دَ شارای کُتِه و دیوالدار؛ اگه خُداوند قد مه بَشَه، ما اونا ره هِي مُونَم، اَمُو رَقَم که خُداوند گُفت.

^{۱۳} پس یوشع کالیب باچه یَفْتَه ره بَرکت دَد و جِبرون ره دَ عِنوانِ مُلکِیتِ دَرُو بخشید. ^{۱۴} امزی خاطر جِبرون تا امروز مُلکِیتِ کالیب باچه یَفْتَه قَنِیزی آسته، چراکه او از خُداوند، خُدای اِسرائیل قد تمام دِل پِیروی کد. ^{۱۵} نام پیشنه جِبرون قِرِیت-اَرِیع^a بُود؛ و اَرِیع دَ مینکلِ عَنَاقِبَا بَزُرگتَرین مَرَد بُود. بعد ازو زمی از جنگ آرام شد.

تقسیمِ اولاده یهودا

۱۵
^۱ پَشکِ طایفه اولاده یهودا دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا دَ طرفِ جَنُوبِ تا سرحدِ اِدوم، دَ بیابونِ صِین تا اَخِرین نَقْطَه جَنُوبی بُر شد. ^۲ سرحدِ جَنُوبی ازوا از اَخِرِ دریای مُرده، از خلیجی که سُونِ جَنُوبِ آسته شروع مُوشد^۳ و طرفِ جَنُوبِ کوتلِ عَقْرِیم رفته دَ صِین تیر مُوشد و دَ جَنُوبِ قَادِش بَرِیع بُر شده دَ حِصرون تیر مُوشد و تا اَدار مورفت؛ اَزونجی سُونِ قَرَقَع دَور مُوخورد^۴ و از عَصْمون تیر شده دَ دَرَه مِصر میرسید و دَ دریای کُتِه^b ختم مُوشد. ای سرحدِ جَنُوبی ازوا بُود. ^۵ سرحدِ شَرقی ازوا از دریای مُرده تا شروعِ دریاچه اُردُن میرسید. سرحدِ شمالی ازوا از خلیجِ دریای مُرده از دانِ دریاچه اُردُن شروع مُوشد^۶ و ای سرحدِ دَ بَیت-حُجَله بُر شده دَ شمالِ بَیت-عَرَبَه تیر مُوشد و سرحدِ دَ سَنگِ بُهَن باچه رتوبین باله مورفت؛ ^۷ ای سرحد از دَرَه عَخور دَ دِیبر بُر مُوشد و طرفِ شمال رفته سُونِ جَلجال تاو مُوخورد که رُوی دَ رُوی کوتلِ اَدْمِیم دَ جَنُوبِ دَرَه آسته؛ ای سرحد سُونِ آوهای عین-شَمس تیر مُوشد و دَ عین-روگل ختم مُوشد. ^۸ بعد ازو سرحد از دَرَه باچه هِنُوم سُونِ دَامِنَه جَنُوبی یَبُوسیا یعنی اورشَلیم بُر مُوشد و اَزونجی سُونِ شِیخی کوهی بُر مُوشد که رُوی دَ رُوی دَرَه هِنُوم دَ غَرَب بُود، دَ

^a ۱۴:۱۵ یعنی شارِ اَرِیع. ^b ۱۵:۴ یعنی دریای مدیترانه.

‡ ۱۴:۱۲ عَدَدِها ۳۳-۳۱:۱۳

آخرین نُقْطَه شَمَالِ دَرّه رِفَائِیَا؛^۹ بعد ازو سرحد از شیخی کوه سُون چشْمِه آوهای نِفْتَوَح پیش رفته د شارای کوه عِفرون بُر مَوْشُد و تا بَعْلَه یعنی قَرِیْت-یعارِیم اِدَامَه پَیْدَا مَوْکَد؛^{۱۰} و سرحد از بَعْلَه طرفِ عَرَبِ دُور خورده د کوه سَعِیر مَورَفْت و از دَامِنَه شَمَالِی کوه یَعَارِیم یعنی کِسالون تیر شُدَه د بَیْت-شَمْس تاه مَوْشُد و د تَمَنَه مِیرَسِید؛^{۱۱} بعد ازو سرحد سُون شَمَالِ د دَامِنَه عِقرون مَورَفْت و طرفِ شِکرون پیش رفته د کوه بَعْلَه تیر مَوْشُد و د بَیْنَتِیَل مِیرَسِید؛ و سرحد د درِبای کُتَه خَتَم مَوْشُد.^{۱۲} و سرحدِ عَرَبِی ازوا درِبای کُتَه و بَغْل های شی بُود. ای بُود سرحدای چارطرفِ اولادِه یَهُودا د مُطابِقِ اولادِ بابَه های ازوا.

^{۱۳} د مُطابِقِ اَمْرِی که خُداوند د یوشع کُود، اُو بَلَدَه کالِیب باچَه یَفُنَه د مِینکَلِ اولادِه یَهُودا یِگ تَقْسِیم زَمی دَد که اُو قَرِیْت اَرِیع یعنی جِبرون بُود. اَرِیع آتِه عَناق بُود.^{۱۴} کالِیب سِه اولادِه عَناق رِه که شِیشِی، اَخِیمان و تَلَمی بُود، ازوَنجِی هِی کد.^{۱۵} ازوَنجِی اُو د خِلافِ باشِنده های دِیبر بُر شُد؛ نامِ پِیشِنه دِیبرِ قَرِیْت سِفر بُود.^{۱۶} و کالِیب کُفْت: ”هر کسی که د بَلَه قَرِیْت سِفر حَمَلَه کنه و اُو رِه بَگیره، ما دُختر خُو عَخَسَه رِه د عِنوانِ خاتُو د اَمْرُو مِیدِیم.“^{۱۷} اوخته عُنْتِیَلِ باچَه قِناز، باچَه بَرارِ کالِیب اُو رِه تَصْرَف کد و کالِیب دُختر خُو عَخَسَه رِه د عِنوانِ خاتُو دُزُو دَد.

^{۱۸} وختیکه عَخَسَه پیشِ عُنْتِیَلِ اَمَد، عُنْتِیَلِ اُو رِه گَپ دَد^{۱۸} که از آتِه خُو زَمی طَلَب کُنَه. عَیْتِیکه عَخَسَه از اَلَاغِ خُو تاه شُد، کالِیب ازو پُرسان کده کُفْت: ”چَطور که ای سُونَا اَمَدی؟“^{۱۹} اُو کُفْت: ”مَرَه بَرکت بَدی؛ ازی که زَمِینِ جَنُوب رِه دَز مَه دَد، چشْمَه های اُو رِه ام دَز مَه بَدی.“ اوخته کالِیب چشْمَه های بالَه و چشْمَه های تاه رِه دُزُو بَخشِید.

^{۲۰} مُلکِ طایفَه اولادِه یَهُودا د مُطابِقِ اولادِ بابَه های ازوا اِیْنِی اَستَه:

^{۱۸:۱۵} د بعضی نُسَخه های عِبرانی اِیْنِی رَقْم نَوشْتَه یَه: عَخَسَه اُو رِه گَپ دَد که از آتِه شی زَمی طَلَب کُنَه.

۲۱ شرای طایفه اولاده یهودا د دُورترین نُقطه جنوب سُون سرحدِ اِدوم اینیا بُود:
 قَبْصِئیل، عیدر، یاجُور، ۲۲ قیناه، دیمونه، عدعاده، ۲۳ قَادِش، حاصور، یتنان،
 ۲۴ زیف، طِلم، بَعْلوت، ۲۵ حاصور-حَدّتاه، قریوت-حِصرون یعنی حاصور،
 ۲۶ امام، شِماع، مولاده، ۲۷ حَصْرَجده، حِشْمون، بیت-پالط، ۲۸ حَصْر-شُوعال،
 بِئیرِشَبَع و بزوتیه شی؛ ۲۹ بَعله، عِییم، عِصم، ۳۰ اِلتولد، کِسیل، حُرمه،
 ۳۱ صِقلگ، مَدَمَنه، سَنَسَنه، ۳۲ لِبائوت، شِلخِیم، عین-رِمُون. جُمله بیست و نُه
 شار قد آغیلای شی.

۳۳ و د تپه های غَربی: اِشتائول، صُرعه، اَشنه، ۳۴ زانوح، عین-کَئیم، تَبُوح،
 عینام، ۳۵ یرمُوت، عدُلام، سوکوه، عَزبِقَه، ۳۶ شَعرایم، عدیتایم، جدیره یعنی
 جدیروتایم. چارده شار قد آغیلای شی.

۳۷ صِنان، حداشاه، مِگدَل-جاد، ۳۸ دِلعان، مِصفه، یُقتئیل، ۳۹ لاخیش، بُصقه،
 عِکلون، ۴۰ کَبون، لَحماس، کِتلِیش، ۴۱ جدیروت، بیت-داگون، نَعمه و مقیده.
 شونزده شار قد آغیلای شی.

۴۲ لینه، عاتر، عاشان، ۴۳ یفتاح، اَشنه، نِثیب، ۴۴ قِعیله، اَخزِیب و مَریشه. نُه شار
 قد آغیلای شی.

۴۵ عقرون قد منطقای گرد-و-بَر و آغیلای شی؛ ۴۶ از عقرون تا دریای کَته، پَگ
 جایای که د نزدیک اشدود بُود قد آغیلای شی؛ ۴۷ اشدود قد شارا و آغیلای
 شی؛ غَزَه قد شارا و آغیلای شی تا درّه مِصر و تا دریای کَته و بغلای شی.
 ۴۸ و د کوهستو: شامبیر، یَتبیر، سوکوه، ۴۹ دَنه، قِریت-سَنه یعنی دبیر، ۵۰ عَناب،
 اِشتِموه، عانیم، ۵۱ جوشن، حولون و گیلوه. یازده شار قد آغیلای شی.

۵۲ آراب، دُومه، اِشعان، ۵۳ یانیم،^a بیت-تَبُوح، اَفیقَه، ۵۴ حُمطه، قِریت-اَرع یعنی
 جبرون و صِیعور. نُه شار قد آغیلای شی.

^a ۱۵:۵۳ د جای «یانیم» د بعضی نُسخه ها «یانوم» نوشته یه.

۵۵ مَعُون، کَرِمَل، زِيْف، يُوْطَه، ۵۶ يَزْرَعِيْل يُقْدَعَام، زَانُوْح، ۵۷ قَايِن، كِبْعَه وَ تِمْنَه.
دَه شَار قَد اَغِيْلَاي شِي.

۵۸ حَلْحُوْل، بِيْت-صُوْر، كِدُوْر، ۵۹ مَعَارَات، بِيْت-عَنُوْت وَ اِلْتِقُوْن. شَش شَار قَد
اَغِيْلَاي شِي.

۶۰ قِرِيْت-بَعْل يَعْنِي قِرِيْت-يَعَارِيْم وَ رِبَه. دُو شَار قَد اَغِيْلَاي شِي.

۶۱ دَ بِيَابُو: بِيْت-عَرَبَه، مِدِيْن، سِيكَاكَه، ۶۲ نَبِشَان، شَارِ نَمَك وَ عِيْن-كِدِي. شَش شَار
قَد اَغِيْلَاي شِي.

۶۳ مَكَم اَوْلَادِه يَهُودَا يَبُوْسِيَا رَه كَه بَاشِنْدَه هَاي اَوْرُشَلِيْم بُوْد، هِي نَتْنِيْسْت. اَمَزِي خَاطِر
يَبُوْسِيَا تَا اَمْرُوْز قَد اَوْلَادِه يَهُودَا دَ اَوْرُشَلِيْم زَنْدَكِي مُوْنَه.

تَقْسِيْم اَوْلَادِه يُوْسُف

۱ مُلْك اَوْلَادِه يُوْسُف اَز دَرِيَاي اَرْدُن اَز بَعْل اَرِيْحَا، اَز شَرْقِ اَوْهَاي اَرِيْحَا
شُرُوْع شُدَه دَ بِيَابُو مَوْرَفْت وَ اَز اُوْنَجِي بَالَه رَفْتَه دَ كُوْهَسْتُوْن بِيْت-تِيْل
مِيْرَسِيْد؛^۲ وَ اَز بِيْت-تِيْل دَ لُوْز^۳ رَفْتَه اَز مَنْطِقَه اَرَكِيَا دَ عَطَارُوْت تِيْر مُوْشُد. ^۳ بَعْد اَزُو
سُوْن عَرَب دَ سَرْحَدِ يَفْلِيْطِيَا تَاه مَوْرَفْت وَ تَا بَعْلِ بِيْت-حَوْرُوْن تِيْنَه وَ تَا جَاْزِر مِيْرَسِيْد وَ
دَ دَرِيَاي كُتْه خْتَم مُوْشُد.

۴ دَ اَمَزِي تَرْتِيْب اَوْلَادِه يُوْسُف، يَعْنِي مَنَسِي وَ اِفْرَايِم مُلْك خُو رَه كَرِفْت.

۵ مُلْك طَايْفَه اِفْرَايِم دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابَه هَاي شِي اَزِي قَرَار بُوْد: سَرْحَدِ مُلْكِ اَزُوَا
طَرَفِ شَرْقِ اَز عَطَارُوْت-اَدَار تَا بِيْت-حَوْرُوْنِ بَالْنَه مَوْرَفْت^۶ وَ اِي سَرْحَدِ اَزُوْنَجِي سُوْن
دَرِيَاي كُتْه تَا مِكْمِيْت دَ شِمَالِ اِدَامَه پِيْدَا مُوَكِد. بَعْد اَزُو طَرَفِ شَرْقِ سُوْن تَانْت-شِيْلُوَه
دُوْر مُوْخُوْرِد وَ اَزُو تِيْر شُدَه دَ شَرْقِ دَ يَانُوْح مِيْرَسِيْد. ^۷ وَ اَز يَانُوْح دَ عَطَارُوْت وَ نَعْرَه
تَاه رَفْتَه دَ اَرِيْحَا مِيْرَسِيْد وَ دَ دَرِيَاي اَرْدُن خْتَم مُوْشُد. ^۸ اِي سَرْحَدِ اَز تَبُوْح سُوْن عَرَب تَا

^a ۱۶:۲ بعضی ترجمه ها بیت-تیل و لوز ره یگ منطقه میدنه.

دره قانه مورفت و د دریای کته ختم موشد. ای بود مُلکِ طایفه اولاده افرایم د مُطابق اولادِ بابِه های ازوا؛^۹ علاوه ازی چندین شار ام بلده اولاده افرایم د مینکلِ مُلکِ اولاده مَنسی جدا شُد، پگِ امزو شار و آغیلای شی.^{۱۰} اونا کنعانی های ره که د جازر زندگی مُوکد، هی نکد. پس امو کنعانیا تا امروز د مینکلِ طایفه افرایم زندگی مُونه، لیکن اونا وادار شُدِه که جبری کار کُنه.

تقسیم طایفه مَنسی

۱۷ بعد ازو تقسیم طایفه مَنسی دده شد که او اولباری یوسف بود. د اولاده ماخیر باچه اولباری مَنسی که آته جلعاد بود، منطقای جلعاد و باشان رسید، چراکه اونا مردای جنگی بود.^۲ و بلده باقی باچه گون مَنسی ام د مُطابق اولادِ بابِه شی تقسیم زمی دده شد، یعنی بلده اولاده اَبیعزر، اولاده حلق، اولاده اَسریئیل، اولاده شکیم، اولاده جفر و اولاده شَمیداع. اینمی مردا باچه گون مَنسی باچه یوسف بود د مُطابق اولادِ بابِه های حُو.

^۳ مگم صلفحاد باچه جفر نوسه جلعاد کوسه ماخیر اولاده مَنسی هیچ باچه نداشت، بلکه تنها چند دختر داشت؛ اینیا نام های دختران شی آسته: محله، نوعه، حُجله، ملکه و ترصه.^۴ اونا د پیشِ العازار پیشوا، یوشع باچه نُون و رهبرا آمده گفت: "خداوند د موسی امر کد که بلده ازمو د مینکل برارون مو مُلک بدیه." پس د مُطابق حُکم خداوند یوشع بلده ازوا د مینکل برارون آته ازوا مُلک دد.^۵ د امزی رقم بلده طایفه مَنسی ده تقسیم رسید، علاوه از زمین جلعاد و باشان که د شرق دریای اُردُن آسته،^۶ چراکه دختران اولاده مَنسی ام د مینکل باچه گون اولاده شی مُلک د دست آورد. اَر، زمین جلعاد د شرق دریای اُردُن د باقی اولاده مَنسی تعلق گرفت.

* ۱۷:۴ عدها ۷-۱:۲۷

^۷ سرحدِ طایفه منسی از آشیر تا مکمتت میرسید که د شرقِ شکیم آسته؛ بعد ازو ای سرحد طرفِ جنوب تا منطقه باشنده های عین-تپوچ مورفت. ^۸ زمین تپوچ مربوط طایفه منسی موشد، مگم شارِ تپوچ د سرحدِ منسی د اولاده افرایم تعلق میگرفت. ^۹ بعد ازو ای سرحد د دره قانه تاه موشد؛ شارای امزی جای د جنوبِ دره د مینکل شارای منسی، مربوط طایفه افرایم موشد. سرحدِ طایفه منسی طرفِ شمالِ دره مورفت و د دریای کته ختم موشد. ^{۱۰} جنوبِ دره مربوط افرایم موشد و شمال شی مربوط منسی، و دریای کته سرحد ازوا بود؛ د شمال سرحد ازوا د آشیر میرسید و د شرق د یساکار. ^{۱۱} د یساکار و آشیر طایفه منسی اینی شارا ره دشت: بیت-شان و آغیلای شی، بیلعام و آغیلای شی، باشنده های دور و آغیلای شی، باشنده های دور و آغیلای شی، باشنده های تنعناخ و آغیلای شی و باشنده های میگیدو و آغیلای شی؛ د شمول سه تپه. ^{۱۲} لیکن اولاده منسی باشنده های امزی شارا ره هی نتست، بلکه کنعانیا اراده محکم دشت که د امزو سرزمی د زندگی خو ادامه بدیه. ^{۱۳} وختیکه اسرائیل قوی شد، اونا کنعانیا ره وادار کد که کار جبری کنه، لیکن اونا ره بیخی بر نکد.

درخواست اولاده منسی و افرایم

^{۱۴} اولاده یوسف قد یوشع گپ زده گُفت: ”چرا بلده مو فقط یگ تقسیم و یگ حصه د عنوان ملکیت ددی، د حالیکه مو یگ قوم کته آستی، قومی که تا آلی ره خدانود مو ره برکت دده؟“ ^{۱۵} یوشع دزوا گُفت: ”ازی که شمو قوم کته آستید، د جنگل بر شنید و د اونجی د سرزمین فرزیا و رفائیا زمی ره بلده خو پاک کنید، چون کوهستون افرایم بلده شمو تنگ آسته.“ ^{۱۶} اولاده یوسف گُفت: ”کوهستون افرایم بلده مو بس نمونه؛ ولے کنعانی های که د دره زندگی مونه، گاڈی های آینی دره، ام اونای که د بیت-شان و آغیلای شی آسته و ام اونای که د دره یزرعیل آسته.“ ^{۱۷} اوخته یوشع د خانوار یوسف یعنی د طایفه های افرایم و منسی گُفت: ”آرے، شمو یگ قوم کته آستید

و زور-و قُوتِ کلو دَرِید؛ شُمو یگ تقسیمِ نَمیدَشته بَشِید،^{۱۸} بَلِکِه کوهستو ام از شُمو موشه. اگرچه او یگ جنگل آسته، لیکن شُمو میتنید او ره پاک کُنید و تا دُورترین نُقطه شی ره صاحبِ شُنید. آره، شُمو باید کنعانیا ره هَی کُنید، اگرچه اونا گاڈی های آینی دَره و زور تُو-و قوی ام آسته.”

تقسیمِ باقیِ زمینا

۱۸

۱ اُوخته پگِ جماعتِ بنیِ اسرائیل دَ شیلوه جم شد و خیمه مَلاقات ره دَ اُونجی ایستلجی کد، چُون سرزمینِ کِنعان دَ تَصْرَفِ ازوا دَر آمدد. ۲ لیکن دَ مینکلِ بنیِ اسرائیل هفت طایفه بُود که مُلکِ ازوا هنوز تقسیم نَشُد. ۳ پس یوشع دَ بنیِ اسرائیل کُفت: ”شُمو تا کی تُمبلی مُونید و داخلِ نَمورید تا سرزمینی ره که خُداوند، خُدا ی بابِه کلونای شُمو دَز شُمو دَده، تَصْرَفِ کُنید؟ ۴ از هر طایفه سِه نفر اِنْتِخابِ کُنید و ما اونا ره ریی مُونم تا دَ امزُو سرزمی بَگرده و مُلکِ ره دَ نظرِ گِرِفْتِه مُشَخَّصِ کُنه و دُوباره پیشِ ازمه بییه. ۵ اونا امُو زمی ره دَ هفت حِصّه تقسیم کُنه. یهو دَ سرزمینِ خُو دَ جُوبِ باقیِ بُمَنه و اولادِه یوسُف دَ سرزمینِ خُو دَ شمال. ۶ شُمو زمی ره دَ هفت حِصّه تقسیم کده مُشَخَّصِ کُنید و امُو نَوشته ره دَ اینجی پیشِ ازمه بیرید و ما دَ اینجی دَ حُصُورِ خُداوند، خُدا ی مو بلده شُمو پشک میندُرُم. ۷ لاویا دَ مینکل شُمو هیچ مُلک-و-زمی نَمیدَشته بَشه، چُون پیشوایی از طرفِ خُداوند تقسیمِ ازوا آسته؛ و جاد و رتوبین قد نیم طایفه مَنَسی مُلکِ خُو ره که موسی خِدْمَتگارِ خُداوند دَزوا دَد، دَ اُو طرفِ دریایِ اُردُن دَ سَمَتِ شَرَقِ گِرِفْت.”

۸ وختی امُو نفر ا باله شُدِه ریی شُد، یعنی امُو کسای که بلده مُشَخَّصِ کدونِ زمی مورفت، یوشع دَزوا امر کده کُفت: ”بورید، دَ امزُو سرزمی بَگریدید و مُشَخَّصِ کده دُوباره پیشِ ازمه بیید و ما دَ اینجی دَ شیلوه دَ حُصُورِ خُداوند بلده شُمو پشک میندُرُم.” ۹ پس امُو نفر ا رفت و دَ امزُو سرزمی گشت و او ره دَ مُطابِقِ شارای شی دَ هفت حِصّه

تقسیم کرده د یک طومار مُشَخَصَات شی ره نوشته کد و دُوباره د پیش یوشع د خیمه‌گاه د شیلوه آمد. ^{۱۱} اوخته یوشع د شیلوه د حُضُورِ خُداوند بلده ازوا پشک آندخت و د امونجی زمی ره بلده بنی اسرائیل د مُطابِقِ پشک های ازوا تقسیم کد.

تقسیم طایفه بنیامین

^{۱۱} پشکِ اَوَّلِ بلده طایفه بنیامین د مُطابِقِ اَوْلَادِ بابه های شی بُر شد. تقسیم زمین ازوا د مینکل اَوْلَادِ یهوذا و اَوْلَادِ یوسف اُفتد. ^{۱۲} طرفِ شمالِ سرحدِ ازوا از دریای اُردُن شروع مُوشد و ای سرحد د دامنه اریحا طرفِ شمالِ باله مورفت و سُونِ غَرَبِ رفته د کوهستو بُر مُوشد و د بیابونِ بَیت-آون ختم مُوشد. ^{۱۳} ازونجی ای سرحد د لُوز تیر مُوشد، طرفِ جَنُوبِ د دامنه لُوز، یعنی د بَیت-ئیل؛ بعد ازو سرحد تاه شده د عَطَاروت-آدار مورفت که د جَنُوبِ کوهِ بَیت-حورون تینه آسته. ^{۱۴} ازونجی سرحدِ اِدامه پَیدا مُوکد و د سَمَتِ غَرَبِ دُور مُوخورد و از کوهی که رُوی د رُوی بَیت-حورون بُود، سُونِ جَنُوبِ مورفت و د قَرِبت-بعل، یعنی قَرِبت-یعاریم که یکی از شارای اَوْلَادِ یهوذا آسته ختم مُوشد. ای سرحدِ غَرَبِی ازوا بُود. ^{۱۵} سرحدِ جَنُوبِی ازوا از اَخِرین نُقْطَه قَرِبت-یعاریم شروع مُوشد و سُونِ غَرَبِ رفته د چشمه آوهای نَفْتُوحِ مِیرَسِید. ^{۱۶} ازونجی ای سرحد د پَیدَمونِ کوهی که رُوی د رُوی دَرّه باچه هِنُوم د شَمَالِ دَرّه رِفَائِیا آسته، تاه مورفت و د دَرّه هِنُوم د جَنُوبِ دَامِنَه یَبُوسِیا رفته د عین-روگل تاه مُوشد. ^{۱۷} بعد ازو طرفِ شَمَالِ اِدامه پَیدا کده، سُونِ عین-شَمَسِ مورفت و د جَلِیلوت که رُوی د رُوی کَوتَلِ اَدْمِیمِ آسته، بُر مُوشد و ازونجی د سَنَگِ بوهن باچه رَثُوبِین تاه مِیمَد. ^{۱۸} بعد ازو د دامنه بَیت-عَرَبَه سُونِ شَمَالِ تیر شده د دَشْتِ تاه مُوشد. ^{۱۹} و سرحد د شَمَالِ دَامِنَه بَیت-حُجَلَه تیر مُوشد و د خَلِیجِ شَمَالِیِ درِیایِ مُرده د اَخِرین نُقْطَه جَنُوبِیِ درِیایِ اُردُن ختم مُوشد. ای سرحدِ جَنُوبِیِ ازوا بُود. ^{۲۰} و درِیایِ اُردُنِ سَرحدِ شَرَقِیِ ازوا ره تَشکِیل

میدد. ای مُلکِ اولادِه بنیامین بود دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا و سرحدای ازوا که دَ هر طرفِ مُلکِ ازوا قرار دشت.

۲۱ اینیا شارای طایفه اولادِه بنیامین دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا آسته: آریحا، بیت-حُجله، عمیق-قَصِیص، ۲۲ بیت-عَرَبه، صِمارایم، بیت-ئیل، ۲۳ عَویم، فاره، عُفره، ۲۴ کَفَر-عمونی، عُنئی و جابَع. دوازده شار قد آغیلای شی. ۲۵ جِبعون، رامه، بَیروت، ۲۶ مِصفه، کِفیره، موصه، ۲۷ راقِم، یرفئیل، تَراله، ۲۸ صیلَع، آلف، شارِ یُوسیا یعنی اورشَلیم، جِبعه و قَریت-یعاریم. چارده شار قد آغیلای شی. ای بُود مُلکِ اولادِه بنیامین دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا.

تقسیم طایفه شمعون

۱۹ پشکِ دوّم بلده شمعون بُر شد، یعنی بلده طایفه اولادِه شمعون دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا. تقسیم ازوا دَ مینکلِ مُلکِ اولادِه یهُودا رَسید. ۲ و اینی جایا شاملِ مُلکِ ازوا شد: بَئیر-شَبَع، یعنی شَبَع، مولاده، ۳ حَصْر-شُوعال، بَالح، عِصم، ۴ اِلتولد، بَتُول، حُرْمه، ۵ صِقْلَگ، بیت مَرکبوت، حَصْر-سُوسه، ۶ بیت-لِباعوت و شارُوحن. سیزده شار قد آغیلای شی. ۷ عین، رِمون، عاتر و عاشان. چار شار قد آغیلای شی؛ ۸ و پگِ آغیلای دِیگه که دَ گرد-و-بَر امزی شارا تا بَعَلت-بَئیر بُود، یعنی تا رامه جنُوبی. ای بُود مُلکِ طایفه اولادِه شمعون دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا. ۹ تقسیم اولادِه شمعون از مُلکِ اولادِه یهُودا گرفته شد، چُون مُلکِ اولادِه یهُودا بلده ازوا عَدَر کلو بُود. پس اولادِه شمعون تقسیم خُو ره دَ مینکلِ مُلکِ ازوا گرفت.

تقسیم طایفه زبُولون

۱۰ پشکِ سوّم بلده اولادِه زبُولون دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا بُر شد. سرحدِ مُلکِ ازوا تا سارید میرَسید. ۱۱ سرحدِ ازوا طرفِ غَرَب تا مَرَعله باله مورفت و دَ دِباشت گت

شده تا درّه که زوی دَ زوی یقنعام آسته، میرسید. ۱۲ و از سارید سون آفتو برشد طرف شرق دور موخورد و تا سرحد کسلوت-تابور مورفت و دَ دابرت رفته تا یافیع میرسید. ۱۳ ازونجی طرف شرق تا جت-حفر و عت-قاصین تیر شده دَ رمون مورفت و سون نیعه دور موخورد. ۱۴ بعد ازو سرحد دَ شمال دوره زده تا حناتون مورفت و دَ درّه یفتح-ئیل ختم موشد. ۱۵ قطه، نهلال، شمرون، یدله و بیت-لحم ام مربوط ازوا موشد. دوازده شار قد آغیلای شی. ۱۶ ای بود ملک اولاده زولون دَ مطابق اولادِ بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم یساکار

۱۷ پشک چارم بلده یساکار بر شد، یعنی بلده اولاده یساکار دَ مطابق اولادِ بابه های ازوا. ۱۸ اینی شارا شامل سرزمین ازوا موشد: یزرعیل، کسلوت، شونم، ۱۹ حفارایم، شیعون، اناحرت، ۲۰ ربیت، قشیون، آبص، ۲۱ رمت، عین-گنیم، عین-حده و بیت-فصیص. ۲۲ سرحد ازوا دَ کوه تابور، شحصیمه و بیت-شمس میرسید و دَ دریای اردن ختم موشد. شونزده شار قد آغیلای شی. ۲۳ ای بود ملک طایفه اولاده یساکار دَ مطابق اولادِ بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه آشیر

۲۴ پشک پنجم بلده طایفه اولاده آشیر دَ مطابق اولادِ بابه های ازوا بر شد. ۲۵ اینی شارا شامل سرزمین ازوا موشد: حلقت، خلی، بطن، آخشاف، ۲۶ المک، عمعاد و مشال. سرحد ازوا طرف غرب دَ کوه کرمل و شیخور لبنه میرسید. ۲۷ بعد ازو طرف شرق دور خورده دَ بیت-داگون مورفت و دَ زولون و درّه یفتح-ئیل گت شده سون شمال تا بیت-عمیق و نعئیل میرسید؛ ازونجی طرف چپ ادامه پیدا کده دَ کابول، ۲۸ عبدون،^a

^a ۱۹:۲۸ دَ جای «عبدون» دَ بعضی نسخه ها «عبرون» نوشته یه.

رحوب، حَمون و قانه مورفت تا صیدون بزرگ. ^{۲۹} بعد ازو سرحد سون رامه دور خورده د شار دیوالدار صور میرسید و ازونجی طرف حوصه دور موخورد و آخر شی د پالوی دریای کته د منطقه آخزب، ^{۳۰} عمه، آفیق و رحوب میرسید. بیست و دو شار قد آغیلای شی. ^{۳۱} ای بود ملک طایفه اولاده آشیر د مطابق اولاد بابیه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه نفتالی

^{۳۲} پشک ششم بلده نفتالی بر شد، یعنی بلده اولاده نفتالی د مطابق اولاد بابیه های ازوا. ^{۳۳} سرحد ازوا از حلف، از درخت بلوطی که د صعینیم آسته شروع موشد و د آدمی-نقب و بینتیل ادامه پیدا کده تا لقوم میرسید و د دریای اردن ختم موشد. ^{۳۴} بعد ازو ای سرحد سون غرب د آنوت-تابور دور موخورد و ازونجی د حقوق رفته د جنوب قد زولون، د غرب قد آشیر و د شرق قد شار یهود د نزدیک دریای اردن گت موشد. ^{۳۵} شارای دیوالدار ازوا صیدیم، صیر، حمت، رقت، کبرت، ^{۳۶} ادامه، رامه، حصور، ^{۳۷} قادش، ادرعی، عین-حصور، ^{۳۸} یرون، مگدل-ئیل، حوریم، بیت-عنات و بیت-شمس بود. نوزده شار قد آغیلای شی. ^{۳۹} ای بود ملک طایفه اولاده نفتالی د مطابق اولاد بابیه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه دان

^{۴۰} پشک هفتم بلده طایفه اولاده دان د مطابق اولاد بابیه های ازوا بر شد. ^{۴۱} اینی شارا شامل سرزمین ازوا موشد: صرعه، اشتائول، غیر-شمس، ^{۴۲} شعلین، ایالون، يتله، ^{۴۳} ایلون، تمنه، عقرون، ^{۴۴} التقیه، گیتون، بعله، ^{۴۵} یهود، بنی-برق، جت-رمون، ^{۴۶} میاه-یرقون و رقون قد سرحدی که روی د روی یافا آسته. ^{۴۷} وختیکه اولاده دان ملک خو ره د دست آورده ننست، اونا رفته قد لشم جنگ کد و او ره گرفت. اونا

أو ره قد دم شمشیر زده تصرف کد و دز شی جای-د-جای شد و لیشم ره دان نام کد، مطابق نام دان که بابه کلون ازوا بود. ^{۴۸} ای بود ملک طایفه اولاده دان د مطابق اولاد بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم یوشع

^{۴۹} وختیکه اونا زمی ره د مطابق حصه های شی تقسیم کده فارغ شد، بنی اسرائیل د مینکل خو یگ تقسیم د یوشع باچه نون دد. ^{۵۰} د مطابق امر خداوند، اونا امو شار ره که او طلب کد، یعنی تمنه-سارح ره د کوهستون افرایم دزو دد. یوشع امو شار ره آباد کد و دز شی جای-د-جای شد.

^{۵۱} اینمیا جای های بود که العازار پیشوا قد یوشع باچه نون و کته کلونای طایفه های بنی اسرائیل د شیلوه د حضور خداوند د دان درگه خیمه ملاقات د وسیله پیشک تقسیم کد. د امزی رقم اونا تقسیم کدون زمی ره تکمیل کد.

شارای پناهگاه

۲۰^۱ اوخته خداوند قد یوشع گپ زده گفت: ^۲ "د بنی اسرائیل بگی، 'شارای پناهگاه ره که ما د باره ازوا د وسیله موسی قد شمو توره گفتم، بلده خو تعیین کنید ^۳ تا کسی که یگ آدم ره سهوا و بدون قصد موکشه بتنه د اونجی دوتا کنه و اونا بلده شمو پناهگاه بشه از دست انتقام گیرنده خون. ^۴ قاتل باید د یکی امزو شارا دوتا کنه و د دان درگه شار ایسته شده قضیه خو ره د گوش ریش سفیدای شار برسنه و اونا او ره د منه شار د پیش خو برده دزو جای بدیه تا او قد ازوا بمنه. ^۵ و اگه انتقام گیرنده خون از دمال ازو ببیه، اونا نباید قاتل ره د دست ازو تسلیم کنه، چراکه او همسایه خو ره نافامیده کشته و پیش ازو قد شی دشمنی نداشته. ^۶ قاتل باید تا غتیکه د محاکمه د حضور جماعت ایسته موشه دمزو شار بمنه و بعد از محاکمه خو تا وخت

فَوْتِ كَدُونِ پِيشوای بُرُورِگِ امْرُو زَمَانِ از شَارِ بُرُ نَشْنَه. بَعْدِ اِزُو قَاتِلِ مِيتَنه كِه دُو باره دَ شَارِ و خَانِه خُو بِييه، دَ شَارِي كِه از شِي دُو تَا كُدُد. ”

۷ پس بَنِي إِسْرَائِيلِ قَادِشِ رِه دَ جَلِيلِيه دَ كوهِستونِ نَفْتَالِي، شَكِيمِ رِه دَ كوهِستونِ اِفْرَائِيمِ و قَرِيبَتِ-أَرَبَعِ يَعْنِي حِبرونِ رِه دَ كوهِستونِ يَهُودَا جَدَا كَد. ^۸ و دَ شَرِقِ دَرِيَايِ اُردُنِ سُونِ شَرِقِ أَرِيحَا، بَاصِرِ رِه كِه دَ بِيَابُو دَ أَوَارِي بُودِ و مَرْبُوطِ طَائِفَه رَثَوِيينِ مُوشُد، رَامُوتِ رِه دَ جَلْعَادِ كِه از طَائِفَه جَادِ بُودِ و جُولَانِ رِه دَ بَاشَانِ كِه از طَائِفَه مَنَسَسِي بُودِ تَعْيِينِ كَد. ^۹ اَيْنِمِيَا شَارَايِ بُودِ كِه بَلَدِه پَگِ بَنِي إِسْرَائِيلِ و بِيگْنَه گُونِي كِه دَ مِينَكَلِ اِزُوا زَنْدَگِي مُوكَدِ تَعْيِينِ شُد، تَا هَر كَسِي كِه يَگِ نَفَرِ رِه سَهْوَا بُكُشَه بَتْنَه دَ اُونَجِي دُو تَا كَنه و تَا غَيْتِيكِه دَ مَحَاكَمِه دَ حُضُورِ جَمَاعَتِ ايسْتَه نَشُدَه، از دِسْتِ اِنْتِقَامِ گِيرِنْدِه خُونِ كُشْتَه نَشْنَه.

شارای لاویا

۲۱ ^۱ اوخته كَنه كَلُونَايِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ لاوِيَا دَ پِيشِ اِلْعَازَارِ پِيشُوا، يوشِعِ بَاجِه نُونِ و كَنه كَلُونَايِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ بَنِي إِسْرَائِيلِ اَمَدِ ^۲ و دَزُوا دَ شِيلُوِه دَ سَرزَمِينِ كِنْعَانَ كُفْتُ: ”خُدَاوندِ دَ وَسِيْلَه مَوْسَى اَمَرِ كَدِ كِه شَارَا بَلَدِه زَنْدَگِي كَدُو و عِلْفِچَرِهَا بَلَدِه چَارِيَايِي مَو دَزِ مَو دَدَه شَنه. ” ^۳ پس دَ مُطَابِقِ اَمَرِ خُدَاوندِ بَنِي إِسْرَائِيلِ اَيْنِي شَارَا رِه قَدِ عِلْفِچَرِهَايِ شِي اِزِ مُلْكِ خُو دَ لاوِيَا دَد:

^۴ پِشَكِ اَوَّلِ بَلَدِه اَوْلَادِ بَابِه هَايِ قَهَاتِيَا بُرُ شُد. دَ لاوِيَايِ كِه اَوْلَادِه هَارُونِ پِيشُوا بُود، سِيْزِدِه شَارِ اِزِ طَائِفَه يَهُودَا، طَائِفَه شَمْعُونِ و طَائِفَه بِنِيَامِينِ دَ وَسِيْلَه پِشَكِ رَسِيد. ^۵ و دَ باقِيِ اَوْلَادِه قَهَاتِ دَه شَارِ اِزِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ طَائِفَه اِفْرَائِيمِ، طَائِفَه دَانِ و نِيْمِ طَائِفَه مَنَسَسِي رَسِيد.

^۶ دَ اَوْلَادِه چَرشُونِ سِيْزِدِه شَارِ اِزِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ طَائِفَه يَسَاكَارِ، طَائِفَه اَشِيرِ، طَائِفَه نَفْتَالِي و نِيْمِ طَائِفَه مَنَسَسِي دَ بَاشَانِ دَ وَسِيْلَه پِشَكِ رَسِيد.

۷ دَ اَوْلَادِهِ مِرَارِي دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِهِ هَاي اَزْوَا دَوَازْدَه شَار اَز طَايِفِهِ رَثَوِيْبِيْنَ، طَايِفِهِ جَاد و طَايِفِهِ زَبُوْلُوْنَ رَسِيْد.

۸ دَ اَمْزِي رَقْمِ بَنِي اِسْرَائِيْل اَمِي شَارَا و عِلْفِچْرَهَاي شِي رِه دَ و سِيْلِهِ پَشِك دَ لَاوِيَا دَد، اَمُو رَقْمِ كِه خُدَاوَنْد دَ و سِيْلِهِ مُوسِي اَمْر كَدُد. †

۹ اَز طَايِفِهِ يَهُودَا و طَايِفِهِ شِمْعُوْن اِيْنِي شَارَا رِه كِه نَامِ شِي گِرْفْتِه مُوشِه، دَد. ۱۰ اَمِي شَارَا دَ اَوْلَادِهِ هَارُوْن دَ يَكِي اَز اَوْلَادِ بَابِهِ هَاي قَهَاتِيَا كِه اَوْلَادِهِ لَاوِي بُوْد، تَعْلُقِ گِرْفْت، چِرَاكِه پَشِكِ اَوَّلِ بَلْدِه اَزْوَا بُرُ شُد. ۱۱ اَوَّلِيْنَ شَار كِه دَزْوَا دَدِه شُد قَرِيْت-اَرَبَعِ يَعْنِي حَبْرُوْن دَ كُوِهَسْتُوْنِ يَهُودَا قَدِ عِلْفِچْرَهَاي گِرْد-و-بِرِ شِي بُوْد. اَرَبَعِ اَتَه عَنَاقِ بُوْد. ۱۲ لِيَكِنْ زَمِيْنَايِ شَار و آغِيْلَايِ شِي دَ كَالِيْبِ بَاچِه يَفْنَه دَ عِنَاوَانِ مُلْكِيْتِ دَدِه شُد.

۱۳ تَمَامِ شَارَايِ كِه دَ اَوْلَادِهِ هَارُوْنِ پِيَشُوَا دَدِه شُد اِيْنِيَا بُوْد: حَبْرُوْن كِه شَارِ پَنَاهَاگِه بَلْدِه قَاتِلَا اَسْتِه، قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، لِبْنِه قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، ۱۴ يَتِيْرِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، اِسْتِمُوْعِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، ۱۵ حَوْلُوْنِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، دَبِيْرِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، ۱۶ عِيْنِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، يَطَهْ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي و بِيْت-شَمْسِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي؛ يَعْنِي نُهْ شَار اَز طَايِفِهِ يَهُودَا و شِمْعُوْنِ دَزْوَا دَدِه شُد.

۱۷ و اَز طَايِفِهِ بِنِيَامِيْنِ، جَبْعُوْنِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، جَبَعِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، عَنَاتُوْتِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي و عَلْمُوْنِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي دَدِه شُد. جُمْلَه چَار شَار. ۱۹ پَكِ شَارَايِ اَوْلَادِهِ هَارُوْنِ پِيَشُوَا سِيَزْدِه شَار قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ خُو بُوْد.

۲۰ مَكْمِ دَ بَاقِيِ اَوْلَادِ بَابِهِ هَاي قَهَاتِيَا، يَعْنِي دَ لَاوِيَايِ كِه اَوْلَادِهِ قَهَاتِ بُوْد شَارَايِ تَقْسِيْمِ شُد كِه اَز طَايِفِهِ اِفْرَايِمِ بُوْد. ۲۱ پَسِ شِكِيْمِ كِه شَارِ پَنَاهَاگِه بَلْدِه قَاتِلَا اَسْتِه، دَ كُوِهَسْتُوْنِ اِفْرَايِمِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، جَاَزْرِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي، ۲۲ قِبْصَايِمِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي و بِيْتِ حُوْرُوْنِ قَدِ عِلْفِچْرَهَايِ شِي دَزْوَا دَدِه شُد. جُمْلَه چَار شَار.

۲۳ از طایفه دان، التقی قد علفچرهای شی، جیتون قد علفچرها شی، ۲۴ ایلون قد علفچرهای شی و جت-رِمون قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار.

۲۵ از نیم طایفه منسی، تَعَنک قد علفچرهای شی و جت-رِمون قد علفچرهای شی دده شد. جمله دُو شار. ۲۶ پگِ شارای باقی اولادِ بابه های قَهاتی قد علفچرهای خُو ده شار بود.

۲۷ دَ اولادِ جرشون که یکی از اولادِ بابه های لاویا بود، از نیم طایفه منسی، جولان دَ باشان که شارِ پناهگاه بلده قاتِلا آسته، قد علفچرهای شی و بعشتره قد علفچرهای شی دده شد. جمله دُو شار. ۲۸ از طایفه یساکار، قشبون قد علفچرهای شی، دابره قد علفچرهای شی، ۲۹ یرموت قد علفچرهای شی و عین-گنیم قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۳۰ از طایفه آشیر، مِشال قد علفچرهای شی، عَبدون قد علفچرهای شی، ۳۱ حِلقات قد علفچرهای شی و رِحوب قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۳۲ از طایفه نَفتالی، قَادِش دَ جلیلیه که شارِ پناهگاه بلده قاتِلا آسته، قد علفچرهای شی، حَموت-دور قد علفچرهای شی و قرتان قد علفچرهای شی دده شد. جمله سیه شار. ۳۳ تمام شارای اولادِ بابه های جرشونی قد علفچرهای خُو سیزده شار بود.

۳۴ دَ اولادِ بابه های میراری که باقی لاویا بود، از طایفه زبُولون، یُقنعام قد علفچرهای شی، قَرتِه قد علفچرهای شی، ۳۵ دِمنه قد علفچرهای شی و نَحلال قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۳۶ از طایفه رثوبین، باصِر قد علفچرهای شی، یَهصه قد علفچرهای شی، ۳۷ قدیموت قد علفچرهای شی و میفَعه قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۳۸ از طایفه جاد، راموت دَ جلعاد که شارِ پناهگاه بلده قاتِلا آسته، قد علفچرهای شی، مَحَناییم قد علفچرهای شی، ۳۹ حِشبون قد علفچرهای شی و یعزیر قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۴۰ پگِ شارای اولادِ بابه های میراری، یعنی شارای باقی اولادِ بابه های لاوی که دزوا تقسیم شد، دوازده شار بود.

۴۱ پگِ شارای لاویا د مینکلِ مُلکِ بنی اسرائیل چل و هشت شار قد علفچرهای شی بود. ۴۲ هر کُدمِ امزی شارا د گِرد-و-بَر خُو علفچر دشت؛ پگِ امزی شارا امی رقم بود. ۴۳ پس خُداوند پگِ سرزمینی ره که د بابه کلونای ازوا قَسَم خورده بود که دزوا میدیه د بَنی اسرائیل دد و اونا اُو ره تَصَرَف کده دز شی جای-د-جای شُد. ۴۴ و خُداوند دزوا از هر طرف آرامی دد، امو رقم که د بابه کلونای ازوا قَسَم خورده بود؛ یگِ دُشمن ازوا ام نَتَبَسْت که د برابر ازوا ایسته شنه، چراکه خُداوند پگِ دُشمنای ازوا ره د دِسْت ازوا تسلیم کد. ۴۵ از پگِ وعده های خُوب که خُداوند د خانوارِ اسرائیل دده بود، یگِ شی ام ناپوره شُده نَمَند، بلکه پگِ شی پوره شُد.

پس رفتونِ طایفه های شرقِ دریای اُردُن

۲۲^۱ اوخته یوشع رتوبینیا، جادیا و نیم طایفه مَنَسّی ره کوی کد ۲ و دزوا گُفت: ”هر چیزی که موسیٰ خدمتگارِ خُداوند دز شُمو امر کُدد، شُمو د جای اُورید و از مه ام د تمام چیزای که دز شُمو امر کُدم، اِطَاعَت کدید؛ ۳ شُمو برارون خُو ره د دَورونِ امزی روزای کلو تا اِمروز ایله نکدید، بلکه وظیفه ره که خُداوند، خُدای شُمو دز شُمو دده بود، انجام ددید. ۴ آلی خُداوند، خُدای شُمو د برارون شُمو آرامی دده، امو رقم که دزوا وعده کُدد. پس آلی شُمو میتنید دور بُخورید و د خیمه های خُو د سرزمینی که مُلک شُمو آسته بورید، د سرزمینی که موسیٰ خدمتگارِ خُداوند د اُو طرفِ دریای اُردُن دز شُمو دد. ۵ لیکن خُوب فکر خُو ره بگیریید که حُکم و شریعتی ره که موسیٰ خدمتگارِ خُداوند دز شُمو امر کده، د جای بیریید تا خُداوند، خُدای خُو ره دوست بدنید، د مطابقِ تمام راهها-و-طریقهای ازو رفتار کنید، احکام ازو ره نگاه کنید، دزو محکم بچسپید و قد تمام دِل و تمام جان خُو اُو ره خدمت کنید.“ ۶ پس یوشع اونا ره بَرکت دده رُخصت کد و اونا د خیمه های خُو رفت.

۷ دَ نِیمِ طَایِفِه مَنَسّی، مُوسَى دَ باشان مُلک دَدَه بُود و دَ نِیمِ دِیگِه شی یوشع دَ ای طرفِ دریای اَرْدُن دَ سَمَتِ غَرَبِ دَ مینکلِ پَرارونِ اِسْرائیلی ازوا مُلک دَد. وختیکه یوشع اونا ره دَ خیمه های ازوا رَیّی مُوکد، اونا ره بَرکت دَد^۸ و دزوا گُفت: ”قد مال-و-دَوْلَتِ کَلو، قد چارپایای بے حساب، قد نُقره، طَلّا، برونز، آین و کالای پَریمو پس دَ خیمه های خُو بورید و وُلجِه دُشمنای خُو ره قد پَرارون خُو تقسیم کنید.“^۹ پس اولادِه رَثوبین، اولادِه جاد و نِیمِ طَایِفِه مَنَسّی از پیشِ بَنیِ اِسْرائیل که دَ شیلوه دَ سرزمینِ کِنعان بُود، رَیّی شُد تا دَ سرزمینِ جِلعاد، دَ سرزمینِ خودون خُو که دَ اَمَرِ خُداوند دَ وسیلّه مُوسَى صَاحِبِ شُدَد بوره.

جنگال دَ باره قُربانگاه نو

۱۰ وختیکه اولادِه رَثوبین، اولادِه جاد و نِیمِ طَایِفِه مَنَسّی دَ نزدیکِ دریای اَرْدُن رسید و هنوز دَ سرزمینِ کِنعان بُود، اونا دَ اُونجی دَ بَغْلِ دریای اَرْدُن یگِ قُربانگاه آباد کد، یگِ قُربانگاهِ عَدَر کته و نُمایان. ۱۱ بَنیِ اِسْرائیل دَ غَرَبِ دریای اَرْدُن شِنید که اونه، اولادِه رَثوبین، اولادِه جاد و نِیمِ طَایِفِه مَنَسّی دَ شُروعِ سرزمینِ کِنعان دَ نزدیکِ دریای اَرْدُن دَ طرفی که از بَنیِ اِسْرائیلِ غَرَبی آسته، یگِ قُربانگاه آباد کده. ۱۲ وختی بَنیِ اِسْرائیل امی خبر ره شِنید، یگِ جماعتِ بَنیِ اِسْرائیل دَ شیلوه جَم شُد تا دَ خِلَافِ ازوا دَ جنگ بوره.

۱۳ پس بَنیِ اِسْرائیل فینحاس باچه العازار پیشوا ره دَ پیشِ اولادِه رَثوبین، اولادِه جاد و نِیمِ طَایِفِه مَنَسّی دَ سرزمینِ جِلعاد رَیّی کد^{۱۴} و قد ازو قَتی دَه رهبر ره رَیّی کد، یعنی یگِ رهبر از هر طَایِفِه اِسْرائیل که هر کُدم ازوا کته اولادِ بابِه خُو و سرکرده دِسته های هزار نفری دَ مینکلِ بَنیِ اِسْرائیل بُود.

۱۵ اونا دَ پیشِ اولادِه رَثوبین، اولادِه جاد و نِیمِ طَایِفِه مَنَسّی دَ سرزمینِ جِلعاد اَمَد و قد ازوا گپ زده گُفت: ۱۶ ”یگِ جماعتِ خُداوند اینی رقم مُوگیه: ای چی خیانت

آسته که شُمو دَ صِدِ خُدایِ إِسْرَائِيلِ کَدِيدِ وِ اِمْرُوزِ از پَيْرُویِ خُدَاوندِ رُویِ گَشْتَنْدِيدِ؟ چِرَا
 دَ وَسِيْلَهٗ اَبَادِ کَدُونِ قُرْبَانْگَاهِ بَلْدَهٗ خُو اِمْرُوزِ دَ صِدِ خُدَاوندِ شُورِشِ کَدِيدِ؟^{۱۷} آيَا گَنَاهِي
 کِه دَ فِغُورِ^۱ از مَو سَر زَدِ کَم بُوْد، گَنَاهِي کِه تَا اِمْرُوزِ خُودُونِ رِه اَزُو پَاکِ نَکَدِے وِ
 بَخَاطِرِ اَزُو دَ بَلَهٗ جَمَاعَتِ خُدَاوندِ بَلَا اَمَدِ،^{۱۸} کِه اِمْرُوزِ شُمو بَسْمِ مِيخَاهِيْدِ از پَيْرُویِ
 خُدَاوندِ رُویِ بَگَرْدَنِيْدِ؟ اگِه شُمو اِمْرُوزِ دَ صِدِ خُدَاوندِ شُورِشِ کَنِيْدِ، اُو صَبَاَحِ دَ بَلَهٗ پَگِ
 جَمَاعَتِ إِسْرَائِيلِ غَضَبِ مُونَه.

۱۹ وَلِے اگِه زَمِيْنِ مَلْکِ شُمو نَجِسِ آسْتَه، دَ اُو طَرْفِ دَ سَرزَمِيْنِ خُدَاوندِ تِيْرِ شُنِيْدِ، دَ
 سَرزَمِيْنِي کِه جَايْگَاهِ خُدَاوندِ اِيَسْتَه يَه وِ دَ مِيْنِکَلِ اَز مَو بَلْدَهٗ خُو مَلْکِ بَگِيْرِيْدِ. لِيکِن
 دَ صِدِ خُدَاوندِ وِ دَ صِدِ اَز مَو شُورِشِ نَکَنِيْدِ وِ بَعِيْرِ از قُرْبَانْگَاهِ خُدَاوندِ، خُدَايِ مَو بَلْدَهٗ
 خُو قُرْبَانْگَاهِ اَبَادِ نَکَنِيْدِ. ۲۰ آيَا عَاخَانِ بَاچِه زَارِحِ دَ بَارِهٗ چِيْرَايِ کِه بَلْدَهٗ نَابُوْدِ شُدُو وَقْفِ
 شُدَه بُوْد خِيَانَتِ نَکَدِ وِ غَضَبِ خُدَاوندِ دَ بَلَهٗ پَگِ جَمَاعَتِ إِسْرَائِيلِ نَمَدِ؟ دَ يَادِ شُمو بَشَه
 کِه تَنَهَا اُو بَخَاطِرِ گَنَاهِ خُو از بِيْنِ نَرَفْتِ. #^{۲۱}

۲۱ اُوخْتَه اَوْلَادَهٗ رَثُوْبِيْنِ، اَوْلَادَهٗ جَادِ وِ نِيْمِ طَايْفَهٗ مَنَسِي دَ جَوَابِ سَرکَرْدَهٗ هَايِ دِسْتَه
 هَايِ هَزَارِ نَفْرِيِ إِسْرَائِيلِ گُفْت: ۲۲ "خُدَاوندِ، خُدَايِ خُدَايُو! خُدَاوندِ، خُدَايِ خُدَايُو! اُو
 مِيْدَنَه وِ إِسْرَائِيلِ اَمِ بَدَنَه کِه اگِه اِيِ کَارِ مَو از رُویِ سَرکَشِي يَا خِيَانَتِ دَ خُدَاوندِ بُوْدَه
 بَشَه، اِمْرُوزِ مَو رِه اِيْلَه نَکَنَه! ۲۳ اگِه مَو بَلْدَهٗ خُو قُرْبَانْگَاهِ رِه بَخَاطِرِي اَبَادِ کَدَه بَشِي کِه
 از پَيْرُویِ خُدَاوندِ رُویِ بَگَرْدَنِي يَا دَ بَلَهٗ شِي قُرْبَانِي سُوخْتَنِي، هَدِيَهٗ غَلَّهٗ-و-دَانَه وِ قُرْبَانِي
 سَلَامَتِي تَقْدِيْمِ کَنِي، خُدَاوندِ خُودِ شِي از مَو بَازَاَسْتِ کَنَه. ۲۴ نَه! اِيِ کَارِ رِه مَو از تَرَسِ
 ازِي کَدِي کِه دَ آيِنْدَهٗ بَچْکِيچَايِ شُمو شَايِدِ دَ بَچْکِيچَايِ مَو بُوْگِيَه، 'شُمو قَدِ خُدَاوندِ،
 خُدَايِ إِسْرَائِيلِ چِي رَابِطَهٗ دَرِيْدِ؟ ۲۵ اَوْنَه، خُدَاوندِ دَرِيَايِ اَرْدُنِ رِه دَ مِيْنِکَلِ اَز مَو وِ اَز شُمو
 سَرْحَدِ قَرَارِ دَدَه، اِيِ اَوْلَادَهٗ رَثُوْبِيْنِ وِ اَوْلَادَهٗ جَادِ؛ وِ شُمو از خُدَاوندِ بَے نَصِيْبِ آسْتِيْدِ! دَ

۲۲:۱۶ تَشْبِيْه. ۲۶، ۱۴-۱۳، ۵-۱۲ † ۲۲:۱۷ عَدَدَهَا. ۹-۱:۲۵ # ۲۲:۲۰ يُوْشَع. ۲۶-۱۶:۷

امزی رقم موشد که بچکیچای ازشمو باعث شنه تا بچکیچای ازمو از ترس-و-احترام
خداوند دست بکشه.

۲۶ امزی خاطر مو گفتی، 'بیید که یگ قربانگاه آباد کنی، مگم نه بلده قربانی
سوختنی و قربانی های دیگه، ۲۷ بلکه تا د مینکل ازمو و ازشمو و د مینکل نسل
های بعد ازمو یگ شاهد بشه که مو ام عبادت خداوند ره د حضور ازو قد قربانی
های سوختنی و قربانی های سلامتی د جای میری، و تا د آینده بچکیچای ازشمو د
بچکیچای ازمو نگیه که، شمو از خداوند بے نصیب آستید.'

۲۸ پس مو گفتی، اگه د آینده دز مو یا د بچکیچای مو امی رقم گفته شنه، مو
میتنی بگی، 'نمونه قربانگاه خداوند ره توخ کنید که بابه کلونای مو آباد کده، نه بلده
قربانی سوختنی و قربانی های دیگه، بلکه تا د مینکل ازمو و ازشمو یگ شاهد بشه.'
۲۹ از مو دور بشه که د ضد خداوند شورش کنی و امروز از پیروی خداوند روی گشتنده
یگ قربانگاه بلده قربانی سوختنی، هدیه غله-و-دانه و قربانی های دیگه، علاوه از
قربانگاه خداوند، خدای خو که د پیش روی خیمه ازو آسته، آباد کنی."

۳۰ وختی فینحاس پیشوا و رهبرای جماعت، یعنی سرکرده های دسته های هزار نفری
اسرائیل که قد ازو قتی بود تورای اولاده رثوبین، اولاده جاد و اولاده منسی ره شنید،
قناعت ازوا حاصل شد. ۳۱ و فینحاس باچه العازار پیشوا د اولاده رثوبین، اولاده جاد
و اولاده منسی گفت: "امروز ما فامیدم که خداوند د مینکل مو آسته، چراکه شمو امی
خیانت ره د ضد خداوند نکدید؛ و شمو بنی اسرائیل ره از دست خداوند نجات ددید."

۳۲ اوخته فینحاس باچه العازار پیشوا و رهبرای از پیش اولاده رثوبین و اولاده جاد از
سرزمین جلعاد پس د سرزمین کنعان د پیش بنی اسرائیل آمد و امی خبر ره دزوا رسند.
۳۳ ای خبر بنی اسرائیل ره خوشحال کد و بنی اسرائیل خدا ره حمد-و-ثنا گفت و دیگه
د باره جنگ کدو قد ازوا و خراب کدون سرزمینی که اولاده رثوبین و اولاده جاد دز شی

زندگی مُوکد توره نَگفت. ^{۳۴} و اولادِه رثوبین و اولادِه جاد اُمُو قُربانگاه ره «شاهد» نام ایشْت و گُفت: «ای دَ مینکل مو شاهد اَسته که خُداوند، خُدا یه.»

آخِرِ نَصِيحَتِ يَوْشِعِ دَ رَهْبِرِایِ قَوْمِ

۲۳

۱ بعد از وختای کَلو، زمانی که خُداوند قَوْمِ إِسْرَائِيلِ ره از پِگِ دُشمنای چارطرف شی آرامی دَدَد و یوشع پیر و سالخورده شُدِه بُود، ^۲ یوشع تمام إِسْرَائِيلِ ره قد ریش سفیدا، رهبر، قاضی ها و سرکرده های شی کوی کد و دزوا گُفت: «ما پیر و سالخورده شُدیم. ^۳ شُمو پِگِ چِیزایِ ره که خُداوند، خُدا ی شُمو دَ حَقِ تمامِ امزی مِلَّتِ ها بخاطرِ از شُمو کده، دیدید، چُون خُداوند، خُدا ی شُمو بُود که بلده شُمو جنگ کد. ^۴ اونه، سرزمینِ امزُو مِلَّتِ های ره که باقی مَنده قد سرزمینِ پِگِ مِلَّتِ های که نابُود کدیم، از دریاچه اُردُن تا دریای کئِه ^۵ دَ غَرَبِ دَ وَسِیلِه پِشک بلده شُمو تقسیم کدیم تا میراثِ طایفه های شُمو بَشِه. ^۵ خُداوند، خُدا ی شُمو خود شی اونا ره از پیشِ رُوی شُمو هَی مونه و از پیشِ نظر شُمو دُور مُوکنه و شُمو سرزمینِ ازوا ره تَصَرَفِ مُونید، اُمُو رقم که خُداوند، خُدا ی شُمو دَز شُمو وعده کده. ^۶ پس عَدَر قَوی بَشِید و فِکَر خُو ره بَگِیرید که تمامِ چِیزایِ ره که دَ کِتَابِ شَرِيعَتِ مُوسَى نَوشته شُدِه، دَ جای بَیرید و ازوا طرفِ چَپ یا راست تاو نَخورید، ^۷ تا قد امزی مِلَّتِ های که دَ مینکل شُمو باقی مَنده داد-و-گِرِفت نَکنید، نامِ خُدا یونِ ازیا ره ذِکَر نَکنید و دَ نامِ ازوا قَسَمِ نَخورید و اونا ره عِبادت و سَجدِه نَکنید، ^۸ بلکه دَ خُداوند، خُدا ی خُو محکم بَچَسپید، اُمُو رقم که تا اِمروز کدید. ^۹ چُون خُداوند مِلَّتِ های کئِه و زور تُو ره از پیشِ رُوی شُمو هَی کده و تا اِمروز هیچ کس نَتنِسته که دَ برابر شُمو ایسته شُنه. ^{۱۰} یگِ شُمو هزار نفر ره پیشِ مونه، چراکه خُداوند، خُدا ی شُمو خود شی بلده شُمو جنگ مونه، اُمُو رقم که قد شُمو وعده کده. ^{۱۱} پس عَدَر کَلو فِکَر شُمو بَشِه که خُداوند، خُدا ی خُو ره دوست بَدَنید.

^a ۲۳:۴ یعنی دریای مدیترانه.

۱۲ لیکن آگه رُوی گشتنده قد باقی‌منده های امزی مِلّت ها که دَ مینکل شُمو باقی مَنده یِگجای شُنید و قد ازبا خِشی کده دُخترِونِ ازیا ره بَگیرید و آمیا دُخترِونِ از شُمو ره بَگیره، ۱۳ دَ یقین بَدَینید که خُداوند، خُدا ی شُمو امی مِلّت ها ره دِیگه از پیشِ رُوی شُمو هِی نُمونه، بلکه آمیا بلده شُمو دام و تَلک و بلده پُشت شُمو قَمچی و دَ چیمای شُمو خار جور مُوشه، تا زمانی که شُمو امزی سرزمینِ خُوب که خُداوند، خُدا ی شُمو دَز شُمو دده از بَین بورید.

۱۴ اینه، امروز ما دَ راهی مورُم که پگِ زنده جانای زمی موره و شُمو قد تمام دِل و تمام جان خُو میدَینید که از پگِ چیزای خُوب که خُداوند، خُدا ی شُمو دَز شُمو وعده کد، یگ شی ام ناپوره شده نَمند، بلکه پگ شی پوره شُد؛ آرے، یگ شی ام ناپوره شُدِه نَمند. ۱۵ لیکن بَدَینید امو رقم که تمام چیزای خُوب که خُداوند، خُدا ی شُمو دَز شُمو وعده کد بلده شُمو پوره شُد، امو رقم خُداوند پگِ چیزای بد ره ام دَ بله شُمو میره تا شُمو ره امزی سرزمینِ خُوب که خُداوند، خُدا ی شُمو دَز شُمو دده، نابود کنه؛ ۱۶ آرے، آگه شُمو از احکامِ عهدِ خُداوند، خُدا ی خُو که دَز شُمو امر کده، سرپیچی کنید و رفته خُدا یونِ بیگنه ره عبادت و سَجده کنید، اوخته آتِشِ عَصَبِ خُداوند دَ خِلافِ شُمو دَر میگیره و شُمو امزی سرزمینِ خُوب که او دَز شُمو دده، دَ زودی نابود موشید.

عهد و پیمان دَ شکیم تازه موشه

۱ اوخته یوشعِ پگِ طایفه های اسرائیل ره دَ شکیم جم کد. او ریش سفیدا، رهبر، قاضی ها و سرکرده های اسرائیل ره کوی کد و اونا دَ حُضُورِ خُدا حاضر شُد. ۲ و یوشع دَ پگِ قوم گُفت: ”خُداوند، خُدا ی اسرائیل اینی رقم مَوگیه، عُدرِ وختِ پیشِ بابَه‌کلونای شُمو، یعنی تَارِحِ آتِه ابراهیم و آتِه ناحور دَ او طرفِ دریای فَرَاتِ زندگی مَوکد و خُدا یونِ دِیگه ره پَرستِشِ مَوکد؛ ۳ لیکن ما آتِه شُمو ابراهیم ره ازو طرفِ دریای فَرَاتِ گِرِفْتُم و دَ تمامِ سرزمینِ کِنعانِ گشتندُم و اولادِه شی ره کلو کدُم. ما

دَزُو إِسْحَاقِ رِه دَدُم^۴ و دَ إِسْحَاقِ يَعْقُوبَ و عَيْسُو رِه دَدُم؛ و دَ عَيْسُو كُوهِسْتُونِ سَعِيرِ رِه بَخْشِيدُم تا مُلْكِ شِي بَشَه، مِگَم يَعْقُوبَ و باچَه گونِ شِي دَ مِصرِ رِفْت.

^۵ اوخته مُوسَى و هَارُونِ رِه رِبِي كَدُم و مِصرِ رِه قَد كَارِي كِه دَ مِينَكَلِ شِي كَدُم، دَ بَلَا كِرِفْتَارِ كَدُم و بَعْدِ اَزُو شُمُو رِه اَزُونَجِي بُرُو اُورْدُم.^۶ و خْتِيكِه بابَه كَلُونَايِ شُمُو رِه اَز مِصرِ بُرُو اُورْدُم و شُمُو دَ دَرِيَايِ سُرْخِ رَسِيدِيدِ، مِصرِيا قَد گَاذِي هَايِ جَنگِي و مَرْدَايِ اَسپِ سَوَارِ تا دَرِيَايِ سُرْخِ اَز پُشْتِ بابَه كَلُونَايِ شُمُو اَمَد؛^۷ اوخته اُونَا دَ پِيشِ خُداوندِ نَالِه-و-فَرِيادِ كَد و اُو دَ مِينَكَلِ اَز شُمُو و مِصرِيا تَرِيكِي قَرارِ دَد و دَرِيَا رِه دَ بِلَه اَزوا اُورْدِه اُونَا رِه پُوشَنَد. شُمُو قَد چِيمَايِ خُو دِيدِيدِ كِه مَا دَ حَقِّ مِصرِ چِيزِ كَارِ كَدُم. بَعْدِ اَزُو شُمُو رُوزَايِ كَلُو دَ بِيابُو زِنْدَگِي كَدِيدِ.^۸ † اوخته مَا شُمُو رِه دَ سَرزَمِينِ اَمُورِيَايِ اُورْدُم كِه دَ اُو طَرَفِ دَرِيَايِ اَرْدُنِ زِنْدَگِي مُوكَد. اُونَا قَد شُمُو جَنگِ كَد و مَا اُونَا رِه دَ دِسْتِ اَز شُمُو تَسْلِيمِ كَدُم و شُمُو سَرزَمِينِ اَزوا رِه تَصَرَفِ كَدِيدِ؛ اَر، مَا اُونَا رِه اَز پِيشِ رُويِ شُمُو نَابُودِ كَدُم.^۹ اوخته بِالاقِ باچَه صِفُورِ پادِشاهِ مَوآبِ بَالِه شُد كِه قَدِ إِسْرَائِيلِ جَنگِ كَنه و اُو بِلَعَامِ باچَه بَعُورِ رِه طَلَبِ كَد تا شُمُو رِه نَالْتِ كَنه، †^{۱۰} لِيكِنِ مَا نَحَاسْتُم كِه تَوْرِه بِلَعَامِ رِه گُوشِ كُنُم، پَسِ اُو شُمُو رِه بارِ بارِ بَرَكْتِ دَد؛ دَ اَمزِي رَقْمِ شُمُو رِه اَز دِسْتِ اَزُو نِجَاتِ دَدُم.

^{۱۱} و خْتِي شُمُو اَز دَرِيَايِ اَرْدُنِ تِيرِ شُدِه دَ اَرِيحَا اَمَدِيدِ، باشِنْدِه هَايِ اَرِيحَا قَد شُمُو جَنگِ كَد، اَمِچُنَانِ اَمُورِيَا، فِرْزِيَا، كِنَعَانِيَا، حِتيَا، جَرَجاشِيَا، حُويَا و يَبُوسِيَا؛ و مَا اُونَا رِه دَ دِسْتِ اَز شُمُو تَسْلِيمِ كَدُم.^{۱۲} مَا گَاوزِ مَبُورِ رِه پِيشِلُونِ شُمُو رِبِي كَدُم و اَمُو دُو پادِشاهِ اَمُورِيَا رِه اَز پِيشِ رُويِ شُمُو هِي كَدُم؛ و اِي قَد شَمَشِيرِ و كَمُونِ اَز شُمُو اَنجَامِ نَشُد. ^{۱۳} مَا زَمِينِي رِه كِه دَزِ شِي زَحْمَتِ نَكَشِيدِه بُودِيدِ و شَارَايِ رِه كِه اَبَادِ نَكَدِيدِيدِ، دَزِ شُمُو دَدُم و شُمُو دَزُوا زِنْدَگِي مُونِيدِ و اَز تَاگِ هَايِ اَنگُورِ و دِرَخْتَايِ زَبْتُونِ كِه نَشَنْدِه بُودِيدِ، مُوخُورِيدِ.

† ۲۴:۷ خُروج ۲۰:۱۴ † ۲۴:۹ عَدَدِها ۲۵:۲۴-۲۲

۱۴ پس آلی از خُداوند بترسید و او ره مُخلصانه و صادقانه خدمت کنید؛ خُدیونی ره که بابه‌کلونای شُمو دَ او طرفِ دریای فَرَات و دَ مصر عِبادت مُوكد از خُو دُور کنید و تنها خُداوند ره عِبادت کنید. ۱۵ و اگه پَرستش خُداوند دَ نظر شُمو خُوب نیسته، امروز بلده خُو اِنتخاب کنید که کی ره پَرستش مُونید: خُدیونی ره که بابه‌کلونای شُمو دَ او طرفِ دریای فَرَات پَرستش مُوكد یا خُدیونِ آموریا ره که دَ سرزمینِ ازوا زندگی مُونید؛ لیکن ما و خانوار مه خُداوند ره پَرستش مُونی!

۱۶ اوخته قوم دَ جواب شی گفت: "از مو دُور بشه که خُداوند ره ایله کده خُدیونِ دیگه ره عِبادت کنی. ۱۷ چون خُداوند، خُدای مو بُود که مو و بابه‌کلونای مو ره از سرزمینِ مصر از جایی که غلام بُودی بُرو آورد و مُعجزه های بزرگ دَ پیشِ نظر مو انجام دَد. او دَ تمامِ راه های که مو رفتی و از مینکلِ پگِ مِلت های که تیر شدی، از مو حِفَاطت کد؛ ۱۸ و خُداوند پگِ امزو مِلت ها ره از پیشِ رُوی مو هی کد، دَ شُمُولِ آموریای که دَ امزی سرزمی زندگی مُوكد. پس مو ام خُداوند ره پَرستش مُونی، چون تنها او خُدای مو آسته."

۱۹ لیکن یوشع دَ قوم گفت: "شُمو توانایی ازی ره ندرید که خُداوند ره عِبادت کنید، چراکه او خُدای مُقدّس و خُدای غیبتی آسته، او خطا ها و گناه های شُمو ره نمویخشه؛ ۲۰ چون اگه شُمو خُداوند ره ایله کده خُدیونِ بیگنه ره عِبادت کنید، اوخته او از شُمو رُوی گشتنده دَز شُمو ضرر میرسنه و باوجود که دَ حق شُمو خُوبی کده، شُمو ره نابود مُونه." ۲۱ مگم قوم دَ یوشع گفت: "نه! مو خُداوند ره پَرستش مُونی." ۲۲ اوخته یوشع دَ زوا گفت: "شُمو دَ بله خُو شاهد آستید که خُداوند ره بلده خُو اِنتخاب کدید تا او ره عِبادت کنید." او نا گفت: "مو شاهد آستی." ۲۳ یوشع گفت: "پس خُدیونِ بیگنه ره که دَ مینکل شُمو آسته، دُور پورته کنید و دل های خُو ره دَ خُداوند، خُدای اسرائیل مایل کنید." ۲۴ قوم دَ یوشع گفت: "مو خُداوند، خُدای خُو ره پَرستش مُونی و از آید شی مُوشی."

۲۵ پس یوشع دَ امزُو روز قد قَوْم عهد بسته کد و دَ شکیم احکام و قانون ره بلده ازوا
 مقرر کد. ۲۶ و یوشع امی تورا ره دَ کتابِ شریعتِ خُدا نوشته کد؛ و یگ سنگ کته ره
 گرفته دَ اونجی دَ تی درختِ بلوطی که نزدیک جایگاهِ مقدسِ خُداوند بُود، شیخ کد.
 ۲۷ و یوشع دَ پگِ قَوْم گُفت: ”اینه، ای سنگ دَ بله ازمو شاهدِ آسته، چُون پگِ تورای
 ره که خُداوند دَز مو گُفت، ای شنییده؛ پس ای دَ بله شمو شاهدی میدیه اگه شمو خُدا
 خُو ره انکار کنید.“ ۲۸ اوخته یوشع قَوْم ره رخصت کد تا هر کس دَ مُلک-و-زمین
 خُو بوره.

فوتِ یوشع

۲۹ بعد امزی چیزا یوشع باچه نُون خدمتگارِ خُداوند دَ سین یگ صد و ده سالگی فوت
 کد. ۳۰ و اونا او ره دَ مُلکِ خود شی دَ تمنه-سارح که دَ کوهستونِ افرایم دَ شمالِ کوه
 جاعش آسته، دفن کد.

۳۱ قَوْمِ اسرائیل دَ تمامِ روزای زندگی یوشع خُداوند ره عبادت کد، امچنان دَ تمامِ
 روزای زندگی ریش سفیدای که بعد از یوشع زندگی مُوکد و پگِ کارای ره که خُداوند
 بلده اسرائیل انجام دده بُود، میدنست.

۳۲ استغونای یوسف ره که بنی اسرائیل از مصر آورده بُود، دَ شکیم، دَ امزُو پئی
 زمی که یعقوب از اولاده حَمور آته شکیم دَ صد سیکه نقره خریدد، دفن کد؛ و او مُلکِ
 اولاده یوسف شد.

۳۳ و العازار باچه هارون ام فوت کد؛ و اونا او ره دَ گبعه، دَ شارِ باچه شی فینحاس
 که دَ کوهستونِ افرایم دَز شی دده شُد، دفن کد.